

275
TAK! RAFA

GEEN
REVOLUTIE
MAAR
EVOLUTIE

PROTEST BETEKEN
TE ZEGGEN DAT DAT EN DAT
MIJ NIET ZINT;

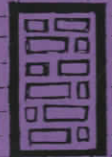
VERZET BETEKEN
ERVORR TE ZORGEN DAT
DAT EN DAT WAT MIJ NIET
ZINT NIET MEER GEBEURT.

KOEPPEL

KOEPPEL

CHAOS
COMPUTER
CLUB

STOP
HET
EUROPEISCHE
RIJK

A-KOEPPEL

NIEUWS
BRIEF
APRIL '93

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die alle groeperingen en individuen bindt die op de een of andere manier met het anarchistische ideeëngoed bezig zijn, hetzij als aktiegroep, studiegroep, leef-of werkkollektief, of als individueel initiatief. De Koepel die in eerste instantie samenkamt om informatie uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De nieuwsbrief kadert in deze bedoelingen.

De A.K.-nieuwsbrief is een informatieblad met aktuele en algemene artikels uitgebracht door de Gentse A-Koepel.

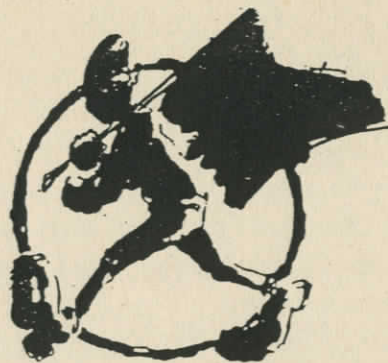

Deadline volgende nieuwsbrief: 23 april.

Wij verwachten artikels, diskussiestukken, aktieverslagen, ... liefst getypt. Voor kontakadressen zie rubriek kontakten achteraan.

INHOUD

- 1 -Redaxioneel.
- 2 -Pliklarigo.
- 3 -RAFA-platformtekst.
- 7 -Politiegeweld 10 maart.
- 9 -Betoging tegen politiegeweld.
- 11 -Betoging Brugge.
- 13 -Waarom vermomming ?
- 14 -Betogingen.
- 17 -Verslag protestaktie
tegen anti-feminisme kongres.
- 20 -Vrouwenstrijd is ook een mannenzaak.
- 29 -Gewapende Vleugel.
- 32 -Redaktiekommentaar op lezersbrieven.
- 33 -Vertederde bedenkingen bij de A-Koepel.
- 38 -Lezersbrief n.a.v.
artikel Androgeko, maart '93.
- 39 -verbreiding??
- 40 -Willen wij verbreding of niet ?
- 45 -Knooppunt.
- 53 -E.R.T.
- 55 -Agenda.

REDAXIONEEL

Er leek nogal wat gezeik te zijn, rond de nieuwe naam van "de op te richten nieuwe antifascistische structuur"; zo vernamen wij alhier. ANTIFA, A.F.A.,... Tenslotte werd het R.A.F.A. (Radikaal Antifascistische Aktie). Ondertussen blijven ze ons bestoken met stukken om te publiceren in de nieuwsbrief. Naast deze stukken kregen we een stormvloed van artikelen binnen. Het wordt dus een superdik nummer ditmaal. Dit lijkt ons als redaxiegroep dan ook het juiste moment om duidelijk te maken dat wij ons niet verantwoordelijk voelen voor de inhoud van alle binnengekomen stukken. De nieuwsbrief wil een indruk geven over wat leeft binnen en rond de Gentse Anarchistische Koepel; en zelf dit kun je niet als waarheid zien. Denk dus even na voorjeen vloed van scheldpartijen over ons heen laat komen. Nog even opmerken dat we open staan om elke vorm van artikel dat je maar wil schrijven te publiceren; behalve dan natuurlijk fascistisch, sexistisch, pornografisch, ... gezwets. Ondertussen zijn we reeds toe aan de derde nieuwsbrief; en nog hebben we geen zin om dit slopende werk op te geven. We gaan dus door. Wel nog steeds geen mogelijkheid tot abo's; volgende maal misschien. De vorige 2 nummers zijn nog steeds verkrijgbaar voor 50,- fr. Terwijl wij vol stress aan het 4de nummer denken; wachten we op jullie reaxies. Ondertussen groeten we al onze medestrijdersters overal op deze klotebol: "Keep on fighting". Wij verblijven in vrijheid en blijheid.

PLIKLARIGO

Gezien de veelvuldige kritiek op het gebruik van de term 'taal-aktie' in onze naam, zien wij het als belangrijk en nuttig om een aantal misverstanden uit de weg te ruimen.

'Taal-aktie' roept vooral associaties op met het welbekende enggeestige en intolerante 'TAK' (taalaktiekomité, extreem-rechts knokploegje, gespecialiseerd in het in elkaar meppen van anderstaligen). Wie echter de voorstellingstekst van ATAK/ALAK (1e NB) een beetje aandachtig heeft gelezen, zal wel weten dat wij totaal geen uitstaans (willen) hebben met genoemd klubje.

Het eerste argument voor het gebruik van 'taalaktie', is dat taal één van de (zoniet hét) belangrijkste middelen is waarvan het systeem gebruik maakt om zichzelf te bestendigen (dat dit een open deur intrappen is, kan blijken uit het feit dat de beweging bv. gebruik maakt van de meêrvoudsvorm '-ersters'). Waar het in feite om gaat, is dat - eenmaal deze vaststelling gemaakt - er ook werkelijk iets gedaan moet worden. En wat is iets doen anders dan aktie voeren?

Ten tweede is het belangrijk dat wij bepaalde termen niet aan rechts overlaten. Om het gevaar dat daarin schuilt te onderstrepen volstaat het te verwijzen naar de huidige tijdsgeest, waarin extreemrechts erin geslaagd is om zichzelf te presenteren als enig alternatief voor het bestaande systeem. We moeten proberen de agenda en de terminologie zelf te bepalen en in te vullen.

Ten derde is er nog de overweging dat 'ATAK' strijdbaar overkomt, wat natuurlijk betwist kan worden (en daarenboven minder belangrijk is).

Groetjes,

ATAK/ALAK

PS: HAUTKAPOJ : PLI HAROJ OL CERBOJ !

RAFA-PLATFORMTEKST

1. Het waarom van de oprichting en identiteit van de Radikale Anti-Fascistische Aktie (RAFA).

Deze platformtekst is steeds onaf en onderhevig aan wijzigingen.

Wij vonden het zinnig en noodzakelijk een eigen anti-fascistische structuur op te richten. Ten eerste omdat wij ons niet thuisvoelen in de bestaande antifascistische groeperingen. Ze zijn naar onze mening te weinig radikaal en meer gericht op anti-rascisme dan op anti-fascisme en te veel doordrongen van bepaalde partijideologieën. Ten tweede vinden we het hoogtijd en noodzakelijk om de strijd aan te binden tegen het steeds verder opkomend fascisme met daarbij het toenemend geweld van extreem-rechts.

Op de volgende manier willen wij ons profileren: Wij willen ons buitenparlementair en partij-onafhankelijk opstellen. Dit betekent dat we niet gericht zijn op verandering binnen het parlementaire systeem en dat een anti-fascistische strijd niet ondergeschikt mag gemaakt worden aan partijbelangen. Met die achtergrond stellen wij ons links-radikaal op tegen de eng en dogmatische opstelling van (gematigd) links.

Het RAFA wil geen front zijn dat alle anti-fascistische groeperingen bundelt. We houden wel de mogelijkheid open om toe te treden als sterke groep tot een front, waarbij niemand aan de touwtjes trekt en elke groep als evenwaardig wordt gezien.

2. Waartegen willen we strijden ?

Het belangrijkste motief voor ons om een anti-fascistische strijd te voeren is omdat we onze eigen vrijheid en die van andere onderdrukte groepen bedreigd zien door het fascisme en de toenemende verrechtsing die we nu al aan den lijve ondervinden. Dit betekent dat we het opkomend fascisme en de toenemende verrechtsing zoveel mogelijk willen ondermijnen. Dit houdt in dat we elke uiting van extreem-rechts (onder vorm van affiches, extreem-rechtse meetings en -betogingen, propaganda in de pers, ...)

zo moeilijk mogelijk willen maken. Verder dulden we geen enkele vorm van extreem-rechts geweld, al dan niet georganiseerd, op straat. Tegen o.a. volgende uitwasemingen die zeker bijdragen tot de algemene verrechtsing vinden we het, als anti-fascistische groepering, ook zinnig om te ageren: alle vormen van rechts konservatisme, (alle rechts georiënteerde vormen van godsdienst, anti-feminisme, homo- en lesbiënehaat), biologisch determinisme, derde weg (1), verrechtsing van de (staats)politiek (die zich o.a. uit in de hetze tegen migranten, alle mogelijke vluchtelingen en allen die niet volgens de opgelegde normen van een maatschappij willen leven, ...)

3. Strategie.

A. Informatie uitzoeken, bundelen en verspreiden.

Wij vinden het van vitaal belang om een tegengewicht te bieden aan de burgerlijke pers, die wij te laks vinden in de berichtgeving over extreem-rechts en de strijd ertegen. Daarom willen wij onszelf inspannen om degelijke informatie uit te zoeken en die op verschillende manieren te verspreiden. Ten eerste kunnen we bepaalde informatie verspreiden via de eigen vertrouwde kanalen en vinden we het soms zinniger om buurten huis aan huis informatie te bezorgen. Ten tweede kan ook de burgerlijke pers aangewend worden om foutieve berichtgeving te ontkrachten of wanneer bepaalde informatie belangrijk genoeg is. De informatie die wij, als RAFA willen uitzoeken en verspreiden gaat over alle extreem-rechtse en naar rechts ruikende groeperingen die zich openlijk manifesteren. Deze informatie kan volgende

zaken beslaan: een analyse van hun ideologie, welke personen en structuren er achterzitten en wat ze doen.

De informatie van de anti-fascistische strijd, wordt verder strategisch uitgelegd in het puntje 'pers/publieke opinie'.

B. Pers/publieke opinie.

In dit punt gaat het over het waarom en hoe wij als anti-fascistische groepering naar buiten willen komen. Naar de pers streven wij, zowieso een juiste berichtgeving na. Het zou handig zijn als we daarvoor naar eigen kanalen en/of persoonlijke kontakten met de pers op zoek gaan. Zo oefent de pers een belangrijke invloed uit op de publieke opinie. Toch moeten we ook de kracht in onszelf vinden om los van de pers de publieke opinie te bereiken. De publieke opinie zal levensnoodzakelijk zijn om tot een bredere beweging te komen tegen het fascistisch gevaar. Zo zullen we sterk rekening moeten houden met die publieke opinie; dit houdt echter geen kompromittering in. Een vorm om de publieke opinie vanuit de basis te bereiken, kan buurtwerking (2) zijn. Een bepaalde vorm van buurtwerking zou kunnen zijn het contact opnemen met mogelijke doelwitten voor gewelddadige extreem-rechtse groeperingen. Zo zou een brede buurtalarmlijn in het leven kunnen geroepen worden.

C. Konfrontatie-politiek.

Konfrontatie-politiek houdt voor ons een radikale stellingname in tegen extreem-rechts. Dit betekent dat een rechtstreekse konfrontatie met extreem-rechts niet uit de weg wordt gegaan. Deze hoeft geen gewelddadige oorsprong te hebben, maar we beseffen wel dat hierin het grootse gevaar voor gewelddadige konflikten kan ontstaan. Als RAFA willen we dan ook geen konfrontatie-akties voeren met het oog op offensief geweld (3). Wel willen we geweldloze konfrontatie-akties voeren, maar daarbij zorgen voor een degelijke verdediging van de eigen mensen met het oog op mogelijke gewelddadige konfrontaties. We zijn ons bewust van het gevaar dat hierin schuilt en daarom willen we eerst alle mogelijke andere konfrontatie-akties uitzoeken die niet kunnen leiden tot een rechtstreeks contact met extreem-rechts en die hen evenzeer kunnen raken. Voor ons is konfronta-

tie-politiek, buitenparlementaire aktie voeren. Dit betekent dat we geen blind vertrouwen hebben in wetten die evengoed tegen extreem-rechts als tegen onszelf worden gebruikt (dit kan bv. inhouden dat we kiezen voor het niet-aanvragen van betogingen, het niet indienen van klachten). We zullen dus zeker geen energie steken in het laten stemmen van wetten. De verrechtsing zal hiermee geen halt worden toegeroepen.

D. Samenwerking.

Om een brede en krachtige anti-fascistische strijd uit te bouwen zal het ook noodzakelijk zijn om nationaal en internationaal met aanverwante anti-fascistische groepen te gaan samenwerken.

4. Structuur RAFA.

A. Open structuur.

Wij kiezen voor een open structuur omdat het op dit moment noodzakelijk is om tot een bredere anti-fascistische beweging te komen waar nieuwe enthousiaste mensen welkom zijn. Wij verwachten wel degelijk engagement van geïnteresseerden. Een open structuur betekent ook de mogelijkheid tot rechtstreekser contact met de publieke opinie.

B. Werkgroepen.

Om engagement te bevorderen en omdat het werkbaar is dat bepaalde mensen zich toeleggen en energie steken in bepaalde zaken, kiezen we voor permanente en niet-permanente werkgroepen. De algemene strategie en aktievormen onderschreven door het RAFA worden door iedereen uitgewerkt.

C. Aandachtspunten.

We zijn er ons van bewust dat bepaalde latente gedragingen bij onszelf aanwezig kunnen zijn waartegen we ons als anti-fascisten willen verzetten zoals macho-gedrag, (hetero)seksisme, de overheersing van mannen en witte mensen binnen het RAFA. Wij willen hiermee bewust en eerlijk mee omgaan binnen het RAFA en dit konstant ter discussie stellen (4).

(1): derde weg: samenwerking tussen extreem-rechts en extreem-links omwille van gemeenschappelijke doeleinden.

(2): om aan buurtwerking te doen, bestaan er twee mogelijkheden. Ten eerste de bestaande buurtwerkingen gebruiken om de buurt te bereiken. Ten tweede, zelf eerst als groep sterk genoeg staan, om vandaaruit de buurt te bereiken.

(3): Als RAFA kunnen we ons niet distantiëren van offensieve gewelddadige konfrontatie-akties door binnen RAFA de strategische gevolgen voor de anti-fascistische strijd van zo een akties te bediskussiëren en daarmee eventueel naar buiten te komen.

(4): er zijn al discussiebundels van RAFA aanwezig waarin sommige van deze zaken worden aangehaald en we willen er ook naar streven om met zulke discussies regelmatig naar buiten te komen.

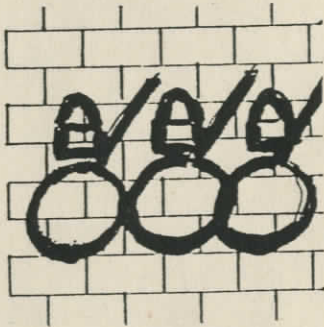
POLITIEGEWELD 10 MAART

Op woensdag 10 maart werden Vlaams-Blok opperhoofden Filip De Winter en Francis Van Den Eynde ten tonele gevoerd in het 'Vlaams Huis De Roeland' (St-Kwintensberg 48, 9000 Gent, Tel. 091/2516

56), tevens het Vl-Blok hoofdkwartier. De organisatie was in handen van de Vl-Blok-jongeren, elk lid uit de regio werd persoonlijk uitgenodigd, en als p.s. werd eraan toegevoegd 'wees op uw hoede voor tegenbetogers'.

Reeds even voor 19.30 uur werd de St-Kwintensberg onderaan afgesloten door een kordon flikken van de motorbrigade, halfweg door een kordon in gevechtstenue met daarachter enkele hondenliefhebbers in het blauw, en bovenaan opnieuw door een kordon in gevechtstenue, enkele tientallen eenheden in totaal.

Vanuit anti-fascistische hoek was er niet gemobiliseerd, maar door mond-aan-mond reclame waren nogal wat mensen van het gebeuren op de hoogte geraakt en werd er spontaan de straat opgekomen. Rond 22.00 uur bevonden zich iets meer dan honderd mensen bovenaan de St-Kwintensberg, er werd geskandeerd en afgewacht. Dat er iets in de lucht hing was te verwachten aangezien de flikken even voordien zich niet meer konden inhouden en met de wapenstok op het schild waren beginnen te slaan.

Zonder enige aanleiding werd er gesommeerd om de baan vrij te maken en zich op het voetpad te begeven. Maar zoals we reeds weten werd er dus volop gechargeerd, oproerpolitie met daarachter politie-motards. Tot ver in de aanpalende straten werden mensen achternagezeten, in mekaar geklopt en uitgescholden voor 'rood gespuis'.

Toen de flikken zich hadden teruggetrokken, kwamen ook de demonstrantes/ten geleidelijk aan terug. Een tweede charge verliep volgens hetzelfde scenario, met uitzondering dat men de politie-motards achterwege hield. Toen de mensen weer tot ver in de naburige straten werden uit mekaar gedreven, werden de twee Vl-Blok opperhoofden in een politiekombi begeleid door een tiental politiemotoren naar veiligere oorden gebracht. Hierna volgden nog enkele charges, aangezien mensen bleven terugkomen.

In totaal werden zestien mensen gearresteerd, waarvan sommigen ook op het politiekantoor nog werden geslagen, uitgescholden of gedurende lange

tijd op de knieën met de handen op het hoofd moesten blijven zitten.

Dit politieoptreden was aanleiding om enkele dagen later opnieuw de straat op te komen (zie elders) en gaf ook aanleiding om door de burgemeester een intern onderzoek bij de GESTAPO (Gentse Stadspolitie) te gelasten, waar we waarschijnlijk weer weinig zullen mogen van verwachten. Het immers reeds geruime tijd bekend dat er onder de GESTAPO een grote Vl-Blok aanhang is, die telkenmale wanneer ze de gelegenheid krijgen er bijzonder hardhandig invliegen tijdens akties. Maar 'REPRESSIE IS MOORD, VERZET EEN NOOD-ZAAK'.

BETOGING TEGEN POLITIEGEWELD 16 MAART

Als we de kranten mogen geloven - wat niet altijd zo vanzelfsprekend is - zou een disciplinair onderzoek binnen de Gentse Politie gaande zijn, nadat zij een aantal arrestanten nogal hardhandig hadden aangepakt (Het Volk, De Gentenaar, De Morgen). Dezen waren opgepakt n.a.v. een anti-Vlaams Blok blokkade, waarover elders meer in dit blad. Voor ons hoeven zo'n onderzoeken eigenlijk niet; en hoeft zelfs de nieuwe wetgeving sinds '93 i.v.m. arrestatie en dergelijke niet: ze houden er toch geen rekening mee!

Naar aanleiding daarvan werd in allerijl een betoging georganiseerd; gingen petitieijsten de ronde en werden pamfletten rondgedeeld; vnl. in studentenmilieus. Eén van die pamfletten was zelfs ronduit racistisch (er werd geïnspineerd dat waar migranten deelnemen aan betogingen er geweld is), en het was ons niet duidelijk wie de betoging organiseerde.

Toen de betoging om 18.30 u. vertrok aan de Vrijdagmarkt bleek welke politieke groepjes de kar spanden. Als politiek herkenbaar merkten we de volgende strekkingen op: S.J.W. (Socialistisch Jonge Wacht); Blokbuster (Militant); in mindere mate M.L.B. (Marxistisch Leninistische Beweging) en... een hoopje anarchisten/en. De opkomst was naast voornoemden bedroevend laag. Meer als duizend pamfletten waren nochtans verspreid. Is iedereen plots banggeworden van dat politiegeweld of kan het eigenlijk niemand op zich nog iets schelen.

Voor ons als anarchisten/en was het meer dan duidelijk waarom we aanwezig waren. We kunnen ondertussen genoeg meepraten over flikken-repressie en intolerantie vanwege "de sterke arm der wet". Politie is trouwens, net als rijks-wacht dat dwars tegen ons ideeëngoed indruisd en flikken staan ons ook in de weg bij onze strijd voor een zelfbepaald leven. Elke kans die we krijgen om dat zootje terug te pesten nemen we dan ook met beide handen waar.

Terug naar de betoging nu. Ondanks de bedroevend lage opkomst (100-tal mensen) was de stemming onder ons groepje opperbest. Het parkoer dat gepland (en niet aangevraagd was; erg konsekwent van onze linkse vriendjes) bleek erg kort en ons werd gesommeerd halt te houden aan het stadhuis. In plaats van zoals gewoonlijk ergens achterin aan te sluiten besloten we ingehaakt als blok de kop van de betoging te nemen; tot ontsteltenis van de organisatoren.

Een "stille optocht" werd het dus niet. Luidruchtig en provocerend naar de flikken toe stapten we naar het stadhuis. Ons repertorium aan slogans dat steeds lijkt uit te breiden werd afgerateld. We leken ons erg te amuseren met het overstemmen van de megafoon van de organiserenden; die dan nog niet werkte ook. Aan het stadhuis hielden we natuurlijk eventjes halt. Een permuskiet die wat te gulzig was met het nemen van foto's werd afgeblaft.

Dit groepje betogers intimideerde onze fotograaf omdat hij geen foto van hen zou nemen.

Vanzelfsprekend komen ze daarom in de krant.

Dit en het feit dat we gemaskerd waren was voor V.B.-gemeenteraadslid De Coene aanleiding om de burgemeester te interpellieren. Dat we gemaskerd lopen heeft te maken met het feit dat mensen zoals de heer De Coene ons niet zouden herkennen. V.B.-militanten hebben geen bivakmuts om zich crimineel te manifesteren: ze worden toch niet vervolgd. Binnenkort zijn zij de enigen die nog vrij rondlopen. Het was trouwens een fotograaf van een katholieke krant die "geïntimideerd" werd.

Hierna stapten we verder naar de Korenmarkt waar de betoging ontbonden werd.

Aan het postkantoor deden nog een paar studenten-enbonzen een poging om ons toe te spreken. Buiten wat schreeuwen hebben we hier niet veel konstruktiefs toe bijdragen. Wij zijn het trouwens beu om steeds dezelfde toespraken aan te horen; waarvan zowat niets strookt met onze antifascistische en anti-staatse overtuiging. Wat die klassenongelijkheid betreft mogen alle organiserenden zich trouwens eens afvragen niet onder migranten werd gemobiliseerd; en waarom ze voor een dergelijke manifestatie niet wat verder keken dan hun bekrompen studenten-milieu.

Hierbij was ook voor ons de betoging afgelopen. In de toekomst komen waarschijnlijk betere kansen om de Gentse Stadspolitie onze mening te vertellen. Onthou alleen dit nog: een goeie flik is een werkonbekwame flik.

BETOGING BRUGGE

Ten eerste wil ik bemerken dat er tijdens de betoging absoluut geen sprake is geweest van kollektieve besluitvorming; laat staan van konsensusbesluitvorming. Dit zou kunnen opgelost worden door ter plekke of op voorhand in basisgroepen te beslissen wat ieder wil en niet wil. Deze basisgroepen kunnen dan tijdens deze betogingen samenblijven in het blok bvb. in een rij. Dit zou voorkomen dat er een zekere besluiteloosheid; onzekerheid, angst groeit in bepaalde konfliktsituaties. Zo weet ik absoluut niet hoe de meeste mensen zouden gereageerd hebben op een eksterne aanval van al dan niet geuniformeerde individuen. Zo waren er geen afspraken ivm. het

al dan niet gewelddadig reageren op die agressie, Mischien een vanzelfsprekendheid voor de meesten maar dan zou ik dat toch graag weten voor zoiets gebeurt, kwestie van een efficiënte coördinatie en afweer !

De grote groep onbekenden (leuk!) maakten de onduidelijkheid hieromtrent enkel groter.

Ten tweede zou ik willen opmerken dat een belangrijk aspekt van een betoging totaal verwaarloosd is nl. de kommunikatie met buitenstaanders binne de betoging en buiten de betoging. Weten mensen dat we in een blok lopen uit veiligheid en niet uit heftigheid of stoerheid ? De nogal militante vormgeving van de meeste individuen, de slogans en spandoeken zorgt ervoor dat de meeste mensen niet stilstaan bij onze doelstellingen en ideeën en blijven steken in allerlei bedenkingen ivm. onze vorm, onze stijl, onze manier van doen. Op zich is dit ook een aspekt van onze strijd maar ik heb toch het gevoel dat de meeste mensen ons niet snappen. en persmensen zijn ook mensen dus ... de kans op een brede verspreiding van onze motieven gaat verloren (en ze is reeds zo klein!). Daarom zou een leuke tekst met onze politieke motieven én onze tactische overwegingen (blok, maskers, ...) best een positief iets kunnen zijn ter bevordering van een dialoog tussen ons en de anderen. Zeker ten aanzien van medebetogers aangezien zij doelpubliek zijn voor een eventuele verbreding van de "linksradikale buitenparlementaire" antifascistische beweging. Tenslotte zouden we kunnen zoeken naar niet-dreigende vormen van veiligheid en kollektiviteit die zowel effectief zijn als kommunikatie-stimulerend. Ik weet dat ik enkele jaren terug nooit zou kontakt gezocht hebben met zo'n militante mensen uit angst of onzekerheid en dit terwijl de meeste individuen zo'n leuke en warme "kinderen van de revolutie" zijn, merk ik nu !

**GEEN
REVOLUTIE
MAAR
EVOLUTIE**

BETREFT : Gewapende vleugel kolom.

TYPEFOOT : must in een anarchisties-revolutionair blaadje.

Evolutionaire Groetjes !

Lea.

WAAROM VERMOMMING?

Bij diverse recente anti-fascistische betogingen kwamen er nogal wat anti-reakties op het dragen van vermommingen. De vermomden zouden die anti-fascisten zijn die enkel uit zijn op geweld, ze komen agressief over, ze zijn even fascistoïde als de andere kant, enz...

Het gaat zelfs zo ver dat sommige mensen hardhandig "verzocht" worden door medebetogers om hun vermomming te verwijderen. Blijkbaar wordt op basis van vermomming de scheiding gemaakt tussen anarchistische/autonome anti-fascisten en andere anti-fascisten.

Vermomming is helemaal geen alleenrecht, maar een noodzaak. Om dit uit te leggen willen wij, 2 RAFA's, een aanvulling geven op de platformtekst van RAFA op het hoofdstuk Konfrontatiepolitiek (zie eerder). RAFA kiest in sommige gevallen voor geweldloze konfrontatieacties waar er evenwel gevaar kan dreigen voor geweld van de andere kant.

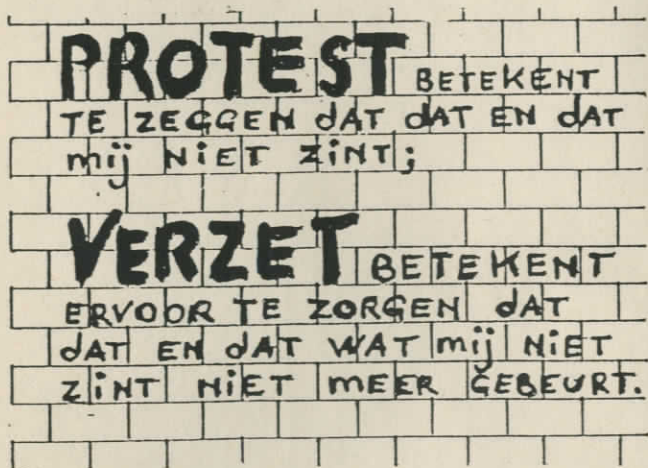
Aangezien RAFA De realiteit onder ogen wil zien en de vrijheid - zelf levens - van eigen mensen niet op het spel wil zetten, zien wij ook vermommingen als een essentieel deel van onze verdediging. Hierbij gaan wij van 2 zaken uit: Ten eerste beschouwen wij alle fascisten als potentiële moordenaars. Ten tweede blijkt uit de realiteit dat de flikken sowieso de kant kiezen

van extreem-rechts. Een frappant voorbeeld hiervan is toen vier december vier anti-fascisten met de dood bedreigd werden door 20 & 30 fasho's en uiteindelijk de anti-fascisten door de flikken opgepakt en vastgehouden werden gedurende 10 uur (zie A-Koepel Nieuwsbrief 1; pp. 27-31). Met die 2 zaken in het achterhoofd houden wij het bij elke risico-betoging voor mogelijk dat er een aanval kan komen van extreem-rechts of van de flikken die extreem-rechts de maximale bescherming geven (zie ook elders). Als we daarbij nog de zekerheid hebben dat zowel de flikken als fasho's tijdens anti-fascistische akties verwoed bezig zijn om ons massaal te fotograferen en te registreren; hoe kunnen we ons dan nog onvermond verdedigen zonder gevisieerd, gevolgd of zelfs vervolgd te worden?

Dit is een oproep tot allen die het anti-fascisme serieus nemen; en wiens eigen vrijheid en leven hun lief is zich onherkenbaar maken tijdens risico-akties.

Wij hebben respekt voor allen die zich distanceren van zelfs defensief geweld; ook al voelen wij in sommige gevallen de noodzaak daarvan aan; en daarom vragen wij eenzelfde respekt naar ons toe.

BETOGINGEN

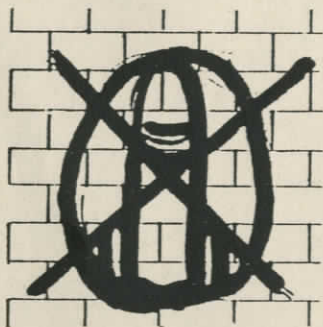

(Ulriké Meinhoff)

Hier in België is een betoging-cultuur, wat inhoudt dat er niet veel meer gebeurt dan betogen. De laatste tijd wordt er nogal veel betoogt tegen de opkomst van extreem rechts. Veelal worden die betogingen georganiseerd door gematigde clubs, zoals Blokbusters, SJW, PVDA, Hand in Hand, ... Al die antifascistische groeperingen,

die de mensen oproepen de straat op te gaan tegen fascisme, racisme, en voor verdraagzaamheid enzovoort, proberen diezelfde mensen in hun politieke wereldje te krijgen, waar de mensen moeten doen wat zij zeggen, en ze organiseren vooral geen gewelddadige acties, dit om de goede naam te beschermen... De betogersters moeten alleen goed luisteren, lezen, lopen en pamfletten uitdelen : met andere woorden goede, strijd-bare antifascisten misbruiken ze tot ze vredelievend en gehoorzaam zijn of geen fut meer in zich hebben (vrij vertaald uit Kreaxie n°1). Ook is het zo dat al die betogingen (meestal) keurig aangevraagd worden, en ze krijgen dan ook in ruil daar voor politie-bescherming. In praktijk houdt dat in dat de politie voor, bezijden en achter de betoging aanwezig is, dus van "de straat terugpakken" is geen sprake meer, nee, erger nog, de mensen die betogen worden behandeld als GEVANGENEN die even uitgelaten worden. Voor deze ene keer mogen de gevangenen op de rijweg lopen, daar waar normaal de auto's rijden. De politie zorgt er wel voor dat de betogersters bij elkaar blijven als een kudde (makke) schapen... Tevens is het zo dat de interne ordedienst van de betreffende organisatie er wel voor zorgen dat de mensen in het gareel blijven lopen, en luister je daar niet naar, dan krijg je problemen met hun, alsof het erom te doen zou zijn dat je meeloopt om het hun zo moeilijk mogelijk te maken, en het betreffende doel waar tegen je protesteert op een zijspoor te zetten. En... betogen gaat niet veel verder dan protesteren, en van verzet (om bovengenoemde redenen onder andere) is in het geheel geen sprake. Met betogen laat men alleen maar zien dat dat en dat de betogersters niet zint, en voor velen is het ook nog eens een leuk uitje. Af te vragen is wat het nut van betogen is. Is dat om te merken dat je niet alleen bent tegen onder andere de toenemende verrechtsing? Of zou het zijn om de bevolking een uitlaatklep te bieden en ze zo rustig te houden? Het past namelijk prima binnen de parlementaire democratie, waar het recht op vrijheid van meningsuiting gewaarborgd is. Maar pas op, als je dat recht in praktijk omzet, en daadwerkelijk de misstanden aan de kaak stelt door directe actie, en zo laat zien dat verzet mogelijk is. Mede door een betoging-cultuur kan werkelijk verzet gemakkelijker gecriminaliseerd worden. Zovelen betogen toch, dus waarom zou juist jij dan ver-

der moeten gaan om je onvrede te uiten? Laatst was er in Gent een betoging tegen het politie-geweld van de week ervoor (zie elders in deze nieuwsbrief). De week er voor werd er geprotesteerd tegen een openbaar aangekondigd optreden van Vlaams-Blok-opperhoofd Filip Dewinter in het extreem-rechts cafe "De Roeland" in Gent (zie ook elders in deze nieuwsbrief). Bij de verzamelplek van de betoging was de politie massaal aanwezig, en deze trad met enkele kopstukken van de organisatie in overleg... Zoiets kan toch niet, dat is toch heulen met de vijand? Even later liepen we keurig omringd door de grote horde cops voor, bezijden en achter de betoging, de VOORGESCHREVEN erg korte route, en zouden we daar van afwijken, dan zou er weer gemept worden door de politie, werd gezegd. En wat blijkt, intimidatie werkt, en de oorlogsverklaring die uitgeroepen was werd een verkapt vredesoverleg. En het was nog lang rustig in de stad...

Even een terugblik in de geschiedenis. Nog niet zo lang geleden waren er internationaal nogal wat betogingen tegen de stationering van kruisraketten. Honderdduizenden liepen samen kilometers af om daarmee te laten blijken dat ze die dingen niet wilden. Bij een paar betogingen liepen zelfs soldaten mee, en in Nederland is het zelfs gebeurd dat de zuster van de koningin Kristine de betogersters toesprak. In Duitsland hebben verscheidene zogezegde prominenten (op een prominente plaats binnen de betoging natuurlijk) meegelopen. Maar de kruisraketten bleven of zouden komen, en ze zijn pas weggehaald of zouden niet meer komen toen de koude oorlog met het oostblok bijgelegd was, en NIET omdat er zoveel tegen betoogd werd. Nee, erger nog tussen haakjes, doordat die kruisraketten niet kwamen, stortte een ganse anti-militaristische beweging in.

Veel krachtiger aan de andere kant waren de talloze VredesActieKampen her en der in Europa, en de talloze bezettingen en andere (sabotage)acti-

viteiten tegen onder andere de bouw van bunkers voor de kruisraketten, de toeleveringsbedrijven die het Amerikaanse gedeelte moesten bevoorraden enzovoort, en ook al hebben al die acties er ook niet voor gezorgd dat die kruisraketten niet zouden komen, of weggehaald zouden worden, ze hebben wel veel meer duidelijk gemaakt. Onder andere wie de betrokkenen waren, en de staat heeft zijn ware gezicht laten zien op die V.A.K.'s door de talloze ontruimingen en andere intimidaties. De V.A.K.'s hebben talloze mensen die de kampen bezochten, enerzijds laten zien dat het mogelijk is anders te leven, en anderzijds dat kruisraketten meer zijn dan een verdergaande vorm van militarisme, dat onder andere het ganse politie-apparaat daar ook een onderdeel van is.

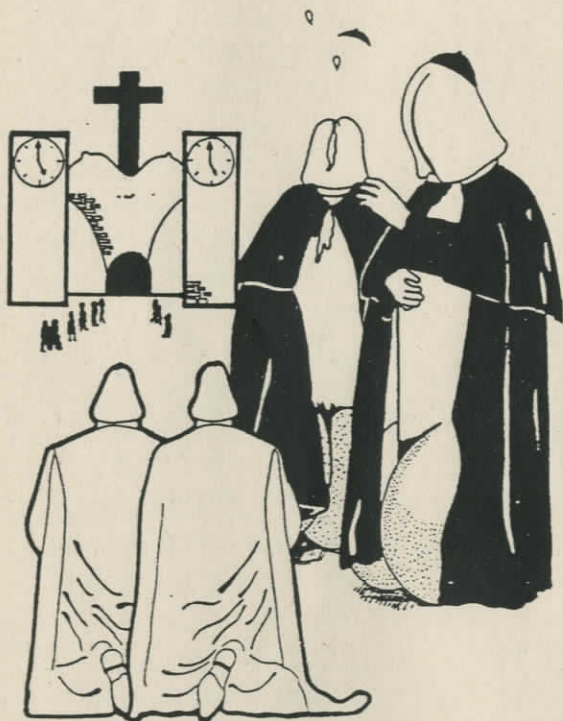
Met het bovenstaande voorbeeld heb ik willen laten zien dat verzet mogelijk is, en dat het ook veel meer vruchten afwerpt dan (enkel maar) te betogen. Belangrijk is te laten zien, en een stimulerende rol te vervullen, dat verzet noodzakelijk is om een speerpunt (in dit geval extreem-rechts) in een bredere context te trekken, wat met een betoging niet, of zeer moeilijk gaat. Ook al loopt er een zogenaamd zwart autonoom blok mee, met radicalere leuzen. Tenminste niet als dat blok alleen maar meeloopt en verder niet de eigen identiteit naar buiten toe uitdraagt. Let wel, een zwart autonoom blok maakt naar binnen toe (naar de andere betogersters zelf dus) wel duidelijk dat het om meer draait, maar de impact naar buiten toe is zo praktisch gezien nihil... Hetzij zoals in Duitsland, het blok de eigen identiteit naar buiten toe uitdraagt, middels directe actie...

ALLE HOP, op naar de volgende betoging?

VERSLAG PROTESTACTIE TEGEN ANTI- FEMINISME-CONGRES

Tussen donderdag 11 en zondag 14 maart 1993 organiseerde Human Life International, een uiterst conservatieve katholieke organisatie, een congres in het dorp Helvoirt (Helvoirt ligt op 8 kilometer van Den Bosch in Nederland). Uit de

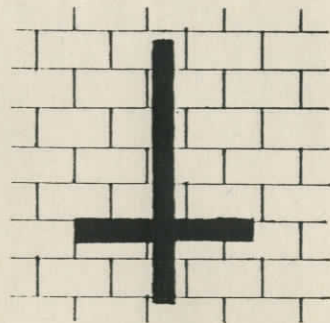
uitnodiging voor het congres : "Sprekers met een wereldwijde reputatie vertellen u over het kwaad van abortus, anticonceptie, sterilisatie, euthanasie, feminisme en homosexualiteit". Vanuit een landelijke vergadering in Nederland waarop verschillende actiegroepen vertegenwoordigd waren werd besloten tot een protestactie op donderdag en zaterdag. Hieronder volgt een verslag van deze twee dagen. Meer informatie over de achtergronden van dit congres en de sprekers die er op uitgenodigd waren, is te vinden in Kleintje Muurkrant 259 van 18 februari '93 (Kleintje Muurkrant is een blad uit Den Bosch). Interessant om te weten is dat de Belgische vereniging Pro Vita deel uitmaakt van Human Life International en ook behoorlijk vertegenwoordigd was op dit congres.

Het afspraakpunt was voor de twee dagen het busstation van Helvoirt. Om 13:00u. werd verzameld. Op donderdag kwamen zo'n 150 mensen af op de oproep. Omstreeks half twee werd in een kleurige optocht vertrokken naar het congrescentrum dat op een halfuur wandelen van het afspraakpunt ligt. In de optocht reed een geluidswagen mee waar in een bandje speelde en ook door de meestappende mensen werd het nodige lawaai gemaakt. Er werd getrommeld, geschreeuwd, gefloten en hier en daar werd vuur gespuwd. Na de wandeling onder een aangenaam zonnetje kwamen we aan het congrescentrum. Daar werden olievaten uit een wagen gehaald en nam het geluidsvolume nog meer toe. De Human Lifers kwamen kijken wat

zich daar voor hun hol verzameld had en toen werden door hun enorm veel foto's genomen en aangezien niemans gemaskerd was, was dat niet echt leuk. Alles bleef echter rustig en mensen maakten er een lawaaiig feestje van wat in schril contrast was met de zure engerds achter het hek. Vanop de geluidswagen speelde nog een paar keer het bandje wat ook al tijdens de optocht gespeeld had. Behalve iemans van de organisatie kwam niemans zijn/haar zegje doen wat wel de bedoeling was, maar à la. De manifestatie liep rond half vijf ten einde en toen gingen een aantal mensen nog soep drinken in politiek café De Bunker in Den Bosch.

Op zaterdag kwam ongeveer het zelfde aantal mensen opdagen en de optocht verliep volgens hetzelfde stramien.. Aangekomen aan het congres ging iedereen een tijdje aan het hek staan roepen. De reacties van de congresgangers waren soms wel echt opmerkelijk : toen twee jongens stonden te tongzoenen kwam er een priester in een lang, wit gewaad tussen; hij probeerde hen eerst te scheiden en toen dat niet lukte scheidde hij hen symbolisch door middel van een kruisteken. Even later kwam een van de congresgangers ons zelfs ontsmetten met wijwater. Weer was het weer

schitterend en de sfeer idem. Deze keer traden drie bandjes op en kwamen ook drie sprekersters op het podium. Iemans van potten/flikker-café de Rel uit Eindhoven met een lekker cynisch stukje, daarna kwam iemans de persverklaring van de actiegroep de Razende Rubbertjes voorlezen. Deze actiegroep had twee dagen voor het congres begon enkele gebouwen, waaronder een secretariaat van Human Life, beklad. Tenslotte kwam nog iemans van het COC, met respect, maar toch wel een erg gematigd toespraakje doen. Deze keer moesten wij niet naar de soep maar kwam de soep naar ons, wat de sfeer van een piknik alleen maar verhoogde. Nog een opmerking, er was een priester die steeds maar in discussie wou gaan met mensen en enkele mensen gingen daar op in. Ik heb zo iets van, met die mensen

ga je niet in discussie, die bestrijd je alleen maar. Op zaterdag eindigde het een halfuur later dan op donderdag.

Tenslotte nog enkele grappige dingetjes uit de Volkskrant naar aanleiding van donderdag : Wij, de actievoerders brengen de sfeer van de sixties terug, HIP HIP HOERA. En volgens een woordvoerder van Pro Vita gaan we allemaal branden in de hel!!!!

VROUWENSTRIJD IS OOK EEN MANNENZAAK

Op 6 maart jongstleden werd in de Slinkemolenstraat een thema-avond georganiseerd met als onderwerp "Vrouwenstrijd is ook een mannenzaak". Twee mensen (mannen) gaven hun mening op de rol van mannen in vrouwenstrijd, daarna werd nog een stuk voorgelezen van Renate Dorrestein ("Waar is de mannenhaat gebleven?"). De avond werd besloten met de video "Superman en zijn bruid".

Hieronder worden de stukken afgedrukt die die avond werden gebracht:

Er is ondertussen een discussiebundel uit (die nog steeds bijbesteld kan worden in de Slinkemolenstraat) met stukken die verschenen zijn in onder andere de Peueraar en Lekker Fris. Op vrijdag 19/3 werd er al door een aantal mensen gediscussieerd over het onderwerp; De volgende discussie vindt plaats op vrijdag 2 april in Slinkemolenstraat 47.

De stukken worden letterlijk weergegeven zoals ze op 6 maart gebracht werden;

"Ten eerste wil ik een aantal dingen duidelijk maken over deze avond : ik voel me er nogal ongemakkelijk bij dat twee dagen voor de internationale vrouwendag alleen maar mannen aan het woord komen. Om dat op te vangen heb ik een tekst gevonden over het onderwerp die door een vrouw geschreven is. Die zal ik straks voorlezen. Verder wil ik duidelijk stellen dat ik deze avond niet georganiseerd heb als aanzet om een mannengroep op te richten. Dat wil ik zelfs absoluut niet. Waarom, dat zal ik direct proberen uit te leggen. Wel wil ik deze avond gebruiken om de discussie over de rol van mannen in vrouwenstrijd open te trekken. Daarom heb ik een discussiebundel samengesteld die vooral bestaat uit discussiestukken die er de laatste tijd over verschenen zijn, uit onder andere de Peueraar en Lekker Fris. De bedoeling is om vanavond een datum vast te stellen om de dingen die in deze teksten geschreven worden te bepraten. Het lijkt mij dat in Gent vrouwenstrijd niet als een prioriteit gezien wordt, zeker niet op actiegebied. Daar kan ik wel een aantal redenen voor bedenken : het is een feit dat de beweging in Gent een door mannen gedomineerde beweging is in aantal. En daar we allen voor een deel

product zijn van onze opvoeding, vind ik het niet zo raar dat door de mannen in deze beweging vrouwenstrijd in de praktijk niet zo hoog in het vaandel wordt gedragen. Wat ons niet direct aanbelangt, laat ons koud. Verder zou er politiek gezien de reden aangedragen kunnen worden dat er in deze tijdsgeest een aantal prioriteiten gelegd moeten worden, waar ik me wel achter kan scharen. Echter als we één van de meest in het oog springende speerpunten van deze tijd nader bekijken, namelijk fascisme, kunnen we zien dat bijvoorbeeld in actiepamfletten de gevolgen van toenemende verrechtsing voor vrouwen niet expliciet of niet vernoemd worden. Terwijl die er wel zijn!

Hierop verdergaand wil ik meteen uitleggen waarom ik absoluut geen mannengroep wil. Er zijn verschillende redenen : De eerste en de meest praktische is dat in een beweging die voor het grootste deel bestaat uit mannen ik het absoluut niet geschikt zou vinden als een deel van

die mannen zich ook nog eens zou gaan afscheiden. Ten tweede is deze maatschappij zo geordend dat mannen de macht in handen hebben. Taktisch vind ik het dus verkeerd om te opteren voor een mannengroep binnen de feministische beweging. Door zelforganisatie creëer je namelijk ook een macht, een tegenmacht weliswaar, maar toch. En voor een groep die als groep al een overheersing uitmaakt vind ik het verkeerd om een dergelijk "machts"middel in handen te nemen. Ten derde heb ik uit persoonlijke ervaring, zowel als observator van anderen als bij mezelf ondervonden dat, als je met een groep mannen bijeen gaat zitten of gewoon bijeen zit en er wordt een macho-opmerking gemaakt, die al gauw terzijde geschoven wordt als zijnde ironisch. Ook kan er moeilijk gewezen worden op bepaald, verborgen sexistisch gedrag, want we zijn toch allemaal zo antisexistisch. Ook loop je als man, al gauw voorbij aan subtielere vormen van onderdrukking.

Ik vind het gewoon normaal dat als je in een omgeving leeft die je al je hele leven gebrainwashed en ont-emotionaliseerd heeft dat je die vorming niet zo maar kunt afschudden. Wat ik wel als wenselijk en zelfs als noodzakelijk ervaar, is dat mannen er over zouden moeten praten. De vorm voor deze discussies/gesprekken zou dan een gemengde groep zijn, praktisch gezien. Als er vrouwen bij zitten, die dus de onderdrukking aan den lijve ondervinden, kan er volgens mij dieper op dingen in gegaan worden. Ik wel daar echter wel bij stellen dat ik het nietrals noodzakelijk en zelfs niet als wenselijk zie dat er als gemengde groep naar buiten getreden wordt. De werking en het naar buiten treden zou ik het liefst zien als een, al dan niet op regelmatige basis bijeenkomende, praat-actie-club. Een gemengde groep vind ik namelijk

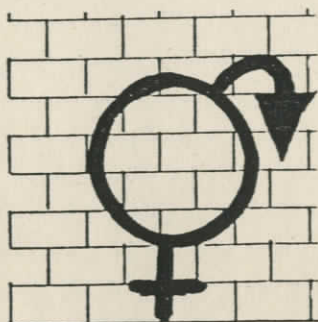
niet persé verkeerd, maar wel een afzwakking van de strijd. Het is tenslotte, op de eerste plaats, een strijd tegen de structurele onderdrukking van vrouwen.

Nu wil ik het even hebben over een ander aspect van de rol van mannen in vrouwenstrijd, namelijk acties. Ik vind het erg belangrijk dat er naar buiten toe gekomen zou worden vanuit een groep zoals hierboven beschreven. Dit kan op verschillende manieren zoals straattoneel, acties tegen sexistische reclame, acties tegen pornoshops, brochures uitbrengen, ... Ik vind wel dat openlijke acties vooraf en achteraf bediscussieerd zouden moeten worden en illegale die ergens plaats vinden ook bepraat zouden moeten worden. Ik zal het waarom ik daar de noodzaak van zie uitleggen aan de hand van wat een reële actie zou kunnen zijn. Stel dat er vanuit de groep een demo georganiseerd wordt tegen seksueel geweld tegenover vrouwen. Dan zou er vooraf de discussie gevoerd kunnen worden over anti-sexistische mannen die zich als vrouwenbeschermers op stellen. Verder wil ik ook nog stellen dat ik me er bewust van ben dat het feit dat ik (als man) dit voorstel doe erg gevaarlijk is. Het kan er al gauw op lijken dat ik (en iedere man die er zich over uit laat) zich het recht toeigent om te gaan bepalen hoe een vrouwenstrijd er uit zou moeten zien. Daarom wil ik me beperken tot het geven van mijn visie op wat mannen zouden kunnen doen. Stel dat er een groep zou ontstaan zoals ik al beschreven heb dan is er een reële gevaar (zeker in Gent) dat deze door mannen overheerst wordt. Niet alleen in kwantiteit maar ook in hoe er naar buiten getreden wordt. Daarom zou een autonome vrouwengroep hier wel erg toe te juichen zijn. Daar wil ik me echter niet verder over uitlaten.

Ik heb in deze speech steeds het woord man gebruikt omdat ik beseft dat ik en velen met mij nog steeds mannen zijn en zich als mannen gedragen. Uiteindelijk zou ik dit echter wel willen zien veranderen. Hierbij wil ik het woord man

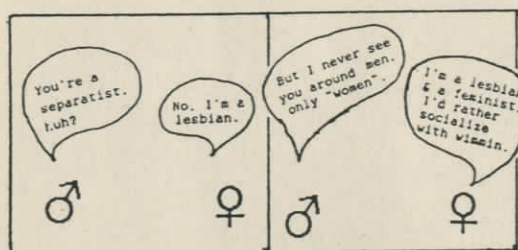
(door alle associaties die er aan vast hangen) als scheldwoord uitroepen. Ik voel me er namelijk niet gelukkig bij, zeker niet bij het feit dat, alhoewel ik rationeel alle vormen van onderdrukking van vrouwen kan afwijzen, ik er nog steeds en iedere dag vormen van bij mezelf ontdek.

INZET: VROUWENSTRIJD IS OOK EEN MANNENZAAK

De verhandeling die ik nu ga geven heb ik verdeeld in drie onderdelen, namelijk de uiterlijke wereld, de innerlijke wereld en sexualiteit. In alle drie de onderdelen heb ik de ONDERDRUKKENDE en ONDERDRUKTE positie van de man en de RELATIE MAN-VROUW onder de loep genomen. De bedoeling van deze verhandeling is te staven dat vrouwenstrijd ook een mannenzaak is.

1. DE UITERLIJKE WERELD

-Binnen de patriarchale structuren waarvan het traditionele gezinsleven een uiting is, worden mannelijke kindertjes gevormd tot man.

Dat uit zich onder andere doordat opruimen en kuisen NIET van de man verwacht wordt. En zo worden de mannelijke kindertjes, als ze ouder worden, een soortement "moederskindertjes" (ver-

wend en niet gewend aan opruimen, kuisen). De mentaliteitsverandering die plaats zou moeten vinden is een moeizaam proces, laat staan het **BESPREEKBAAR** maken van die mentaliteitsverandering.

- Ook het zogenaamde "mannelijke" uiterlijk wordt gepusht vanuit de HEERSENDE moraal, dat zit er diep in, lang haar bijvoorbeeld wordt als vrouwelijk gezien en niet "mannelijk" en wordt dus niet geaccepteerd. Al gauw wordt dat "mietje" of "softie" genoemd, degeneratie dus.
- Anderzijds wordt de heftigheidskultus, die typisch mannelijk is, **WEL** geaccepteerd. Die uit zich in het aanmeten van een agressief uiterlijk (puur rationeel, mannelijk, bekeken):
- Dat er zowiezo een zekere mate van macho heerst binnen de mannenwereld blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat de meeste mannen niet om weten te gaan met een man die huult (zijn emoties toont dus).
- De **ANTI-MACHO-OPSTELLING** van de man is dus onderhevig aan een dubbele onderdrukking; enerzijds door zijn "soortgenoten", en anderzijds door een ganse maatschappij, die afwijkend gedrag en/of uiterlijk niet accepteert.

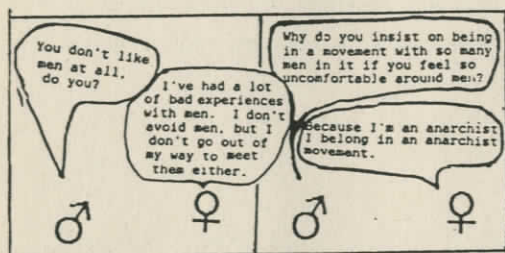
- Fysiek geweld bij mannen wordt door de maatschappij haast toegejuigd (denk aan de leuke: pervers is dat miljoenen geestdriftig toejuichen als twee mannen elkaar tot bloedens toe stompen, terwijl ze geschokt zouden zijn bij het zien van twee mannen die elkaar teder aanraken), en vaak wordt het dan ook van de man verwacht dat die beschamend optreedt naar vrouwen toe. Bij vrouwen is het meer fysiek geweld (iemand het bloed onder de nagels vandaan pesten) wat getolereerd wordt.
- Als het om de man-vrouw verhouding gaat, is het de man die **EERST** naar het uiterlijk van de vrouw kijkt, en voldoet dat aan "zijn normen" dan

wordt die vrouw geaccepteerd. Indien de vrouw NIET aan het zogenaamde "schoonheidsideaal" voldoet, is het voor haar veel moeilijker en intensiever om zich staande te houden (en zeker binnen het huidige mannen-wereldje).

Traditiegetrouw nemen mannen -als het om verleiden gaat- het initiatief, maar doet de vrouw dat, dan wordt ze al snel als "hoer" of "slet" omschreven.

-En van daar uit valt het me ook op dat er binnen de zogenaamde beweging weinig vrouwen zonder "vriendje" rondlopen.

2. DE INNERLIJKE WERELD

-Vaak is het zo dat mannen hun zwakke kanten verbergen (want dat is ook niet mannelijk), en stellen ze zich sterk, onkwetsbaar op ("ik kan wel tegen een stootje").

-Begrippen als liefde en genegenheid worden dan ook niet snel besproken, en als ze besproken worden is dat vaak bagatelliserend of iets wat niet zo belangrijk is.

-Dat werkt ook door bij het uiten van gevoelens, die vaak verhuuld worden door een waas van abstractheid (en worden zo met andere woorden "gerationaliseerd"). Zodoende wordt het politieke van het persoonlijke gescheiden, en is het persoonlijke haast een andere belevingswereld geworden (from out of space).

-De feminisering van de man bestaat dan ook hier uit dat, uitgaande van de begrippen solidariteit, verbondenheid, creativiteit en menselijke warmte, de begrippen VERBONDENHEID en MENSELIJKE WARMTE meer geïntegreerd MOETEN worden in de man-man relatie, en dat

-het man zijn, het specifieke man zijn, ontkend en bestreden MOET worden.

-Naar (weer) de man-vrouw relatie werkt het man-zijn door dat de man zich (meestal) politiek manifesteert en de vrouw (meestal) meer nadruk legt op het persoonlijke.

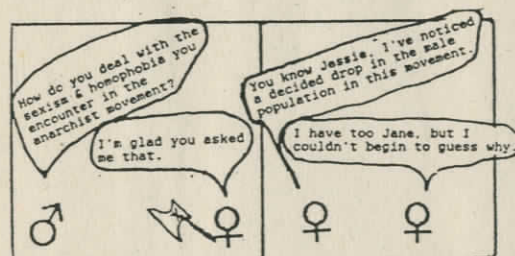
-Het bovenstaande is één van de belangrijkste redenen dat mannen eerder naar vrouwen toestappen als ze met persoonlijke problemen zitten. Met noemt dat emotionele afhankelijkheid. In de

praktijk blijkt het ook dat een vrouw beter luistert, zonder meteen reactie te geven, en dat een vrouw meer meer mee praat dan kitiek te geven. Naar mannen onderling is het vaak moeilijk om persoonlijke dingen te bespreken, doordat het moeilijk is voor mannen om zich kwetsbaar/breekbaar op te stellen. De angst bestaat ook dat dingen die de ene man tegen de andere zegt later tegen hem gebruikt gaan worden, en ook dat een vriendschap op het spel wordt gezet als persoonlijke problemen ter sprake komen (met andere woorden dat men betreffende persoon anders gaat benaderen).

-Opvallend is dat, doordat de vrouw meer nadruk legt op het persoonlijke, vanuit mannen niet zo snel een politieke stellingname verwacht wordt van vrouwen, en dat dat (meestal) ook niet een doorslaggevende factor is.

-Eerder is het omgekeerde het geval, dat mannen nogal gauw beschermend optreden naar vrouwen toe en zich al snel als zodanig opwerpen (vaak ongevraagd!), wat "positieve discriminatie" genoemd wordt, desalniettemin discriminatie. -Dat werkt tenslotte door dat mannen naar vrouwen toe WEL, maar naar mannen onderling NIET zo snel doorpraten over vrouwenonderdrukking, als of het hun niet aan zou gaan...

3. SEXUALITEIT

-Het is gewenst, zonet noodzakelijk, dat er meer over sexualiteit gepraat wordt, om het begrip daarmee uit de taboe-sfeer te halen.

-Als eerste is het noodzakelijk de hetero-sexualiteit aan de kaak te stellen, en daar stelling tegen in te nemen.

-De sexualiteit van mannen wordt tussen mannen niet ter deskussie gesteld; als het bijvoorbeeld over opwinding gaat wordt daar of macho (fluiten, degenererende opmerkingen) over gedaan, of het wordt onderdrukt.

-Even persoonlijk... Als ik porno zie, raak ik daar opgewonden van. Ik heb het besef dat porno vrouwenonderdrukking is, maar tevens besef ik dat deze gedachtengang een rationele gedachtengang is. Mijn gevoel laat me daarentegen andere dingen merken. Hoe ik ook moeite doe om een

strijd tegen porno aan te gaan, de bespelenheid blijft onbesproken. Algemener gesteld is opwindend bij mannen "duidelijk" zichtbaar, een natuurlijke reactie volgend op een actie. Toch wordt opwindend bij mannen onderdrukt, en ook, zij het rationeel bekeken, bekritiseerd, wat, nogmaals, deels terecht is.

-Abstracter bekeken, naar mannen onderling, is het moeilijk om elkaar aan te raken (tederheid) en verder elkaar bestrelen (zonder seksuele bijbedoeling). Deze handelingen worden al snel afgewezen en als homoseksueel gezien. Er heerst dan ook een grote zogenaamde "homofobie" bij mannen.

-Anderzijds, als een vrouw een man (of omgekeerd) aanraakt, worden daar al snel bijbedoelingen bij gedacht (héé, die vrouw -of man- wil wat van mij...).

-Opgepast moet worden dat het geen omgekeerd sexismen is (sexisme van vrouwen naar mannen toe dus), maar om dat bespreekbaar te maken, is nog moeilijker. Dat wordt namelijk al snel gezien als een vorm van sexismen van mannen.

-Een praktijk-voorbeeld van het bovenstaande : (man-vrouw relatie) als een vrouw NEE zegt, is het NEE (wat niet meer als logisch is). Als een vrouw daarentegen ja zegt als ze met een man naar bed wil, is het meestal JA (weinig mannen weten weerstand te bieden om het aanbod van een vrouw te weerstaan, gefixeerd op sexualiteit als ze zijn). Als daarentegen een man met een vrouw naar bed wil, dan is het nog maar de vraag of een vrouw daar in toestemt

(wat dan meestal als preutsheid of frigiditeit gezien wordt). Het voorbeeld is IN FEITE mannenonderdrukking daar door de hele discussie over vrouwen en sexismen de vrouwen zich een bepaalde MACHT op het gebied van sexualiteit hebben toegeëigend (wat op zich wel te begrijpen is en daarom ook wel logisch en terecht is, daar een vrouw daarmee te kennen geeft niet te berusten in haar lot doordat ze onderdrukt wordt, maar die onderdrukking handig weet uit te buiten).

-De vrije liefde tot slot. Vaak is het zo dat mannen eerder jaloers zijn, of denken dat andere mannen jaloers zijn, als een bepaald vriendinnetje met iemand anders naar bed gaat (het "bezitsdenken" komt daar mee naar boven).

Het begrip jaloezie is binnen het patriërchaat een niet alleen een geaccepteerd gegeven maar dat wordt zelfs toegejuicht (en, zou daar de katholieke kerk, met de eeuwige trouw die daar gepropageerd wordt, aan schuldig zijn?).

GEWAPENDE VLEUGEL

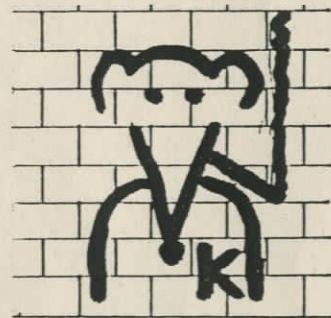

Onlangs lasen wij van de Gewapende Vleugel in het tijdschrift Konfrontatie iets over genetechnologie en het illegaal aktievoeren hiertegen. Je hoeft als anarchistiese beweging al niet tegen genetechniek te zijn om dit soort akties goed

te keuren. Vooral niet als je ziet hoe via rooi-akties op testgebieden van dergelijke potentiële multinationals miljoenen aan schade wordt aangericht. Wij van de Gewapende Vleugel zijn er altijd als de kippen bij om elke vorm van vrije marktondernemingsschap in de kiem te smoren.

Onmiddellijk schoot onze afdeling onderzoek in aktie. Al snel werd ontdekt dat het in Gent gevestigde bedrijf Plant Genetic Systems een voortrekkersrol vervult in dergelijk onderzoek. Via een ingenieuze infiltratietechniek kwam onze onderzoek aan de weet dat dit bedrijf zijn testgebieden voor gemanipuleerde planten vooral situeerde rond het Bourgoyen-natuurgebied. Een communiqué werd opgesteld en tijdens een mooie lentenacht trokken wij onze bivaks over het hoofd en vertrokken met de spade onder de arm richting Bourgoyen. Al snel ontdekten wij in het midden van het natuurgebied een verdacht veldje. Denkend aan de miljoenen schade die we zouden aanrichten aan Plant Genetic Systems zetten we ons aan het spitten. Op een half uurtje tijd hadden we bijna het ganse veld omgegraven. In ons enthousiasme hadden we echter enkele ornitologen niet bemerkt die wat verder in een boom vogels aan het bekijken waren. Toen we bijna klaar waren kregen ze ons dan ook in het oog. Van verschot vielen ze bijna uit hun boom. Eén van die onverlaten kwam op ons afgestormd. In ongeveer de volgende bewoordingen schreeuwde hij ons toe: "Wat is er met jullie idioten van het A.K. toch aan de hand. Als jullie niet ergens in de stad vechtpartijen staan uit te lokken, dan gaan jullie elders de boel maar verklooiën. Wij van de J.M.N. zitten hier gans het weekend bedreigde plantsoorten terug aan te planten, en dan gaan jullie dat wat vernielen. Proberen we jongeren wat besef van de natuur bij te brengen; dan gaan ze later bij dat stomme A.K. de geweldenaar uit gaan hangen om de boel weer te vernielen." Na deze tirade aangehoord te hebben verlieten we met de staart tussen de benen de Bourgoyen. We hebben niet echt de kans gehad om duidelijk te maken dat we als Gewapende Vleugel niet echt als werkgroep aanvaard worden binnen de A-Koepel. Krijgen jullie van het A.K. binnenkort last met de Jeugdbond voor Natuur en Milieustudie; onze excuses hiervoor. Na intern onderzoek bleek onze afdeling onderzoek haar gegevens verkregen te hebben in een taverne aan het St.-Pietersplein; stomdronken nota bene. Sorry dus.

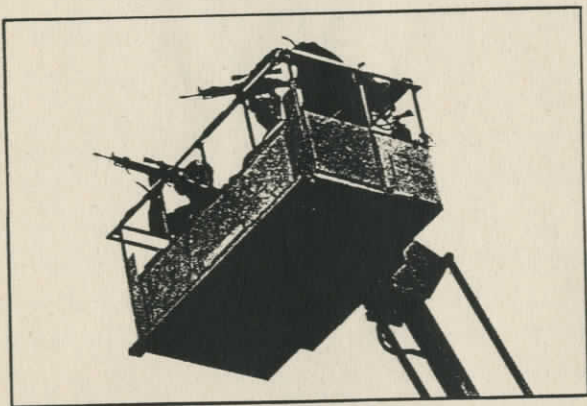
Redenen te meer voor ons als studiegroep op wat dieper op de zaken in te gaan. Een vergaand onderzoek i.v.m. genetische manipulatie voor ons als Gewapende Vleugel drong zich op. Diverse literatuur werd er op na geslagen; zo ook het deze zaken aangaande dossier in de anarchistische Infotheek. Deze stond reeds open voor mensen uit eigen kring. Daar wij als Gewapende Vleugel publiceren in de nieuwsbrief van de A-Koepel voelen wij ons al een beetje deel uitmaken van die "eigen kring". Dat deze Infotheek wat krap behuisd is en dat we nauwelijks een tijdschrift konden openslaan leek ons weinig te deren. Wat ons meer verbaasde was dat deze Infotheek na de uren als hondehok gebruikt werd. Maar kom; vele nuttige informatie om onze akties beter te funderen kwam bij ons terecht. Konklusies drongen zich al snel op. Het ethische vraagstuk omtrent het leven - waar wij ons tot nu toe weinig van aantrokken - werd reden tot intense studie. Dit dankzij de vele schokkende verhalen over kankermuizen; vrouwen met een patent op hun ge-

manipuleerde moedermelk; veelkleurige vruchten; schapen zonder poten en allerlei andere mutanten en vreemde wezens. Het leek alsof je door manipulatie de hele wereld om je heen kan beheersen. Stel je voor dat je door genentech. bij Vlaams Blokkers bepaalde hersenfunkties opnieuw kan laten werken; de kat kan manipuleren om niet meer in huis te schijten; dat iedere plant massaal B12 begint aan te maken; dat je door bacteriën te manipuleren water kan veranderen in sojamelk... Nee dit kan niet; dit is fundamenteel fout. Genetische manipulatie is gebaseerd op beheersen; controle over mens en natuur door een stelletje op hol geslagen professoren Gobelijn. (zie "Jommeke in genentechland" door J.Nys). Nu werd het duidelijk waarom zoveel anarchisten/en hun geloof in de wetenschap verloren hadden. Stel je voor dat de katholieken het bestaan van Christus bewijzen door water in wijn te veranderen. Nu begrepen we eindelijk waarom zoveel anarchisten/en zich van de wetenschap hebben afgekeerd en nu geloven in kruiden-

dokters, occultisme, astrologie, boeken van Jaap Kruithof lezen en de pendel hanteren. Het begon ons wazig voor de ogen te worden. Totaal verdwaasd liepen we de straat op en begonnen te roepen: "genentech. nee, genentech. nee, bevrijd de kankermuis, laat 1000 kankers bloeien." (vrij naar Mao Tse Tung). Toen werd het helemaal zwart voor onze ogen en volgde een lange stilte. We ontwaakten in een afdeling van het Universitair Ziekenhuis. Hermetisch afgesloten zo bleek. Doorheen een luidspreker klonk toen een stem. Alsnog kwamen we onze situatie aan de weet. Door een totaal gebrek aan de vitamine B12 - waarschijnlijk veroorzaakt door een fanatiek doorgevoerd vegetarisme - waren we totaal verdwaasd op hol geslagen. Verscheidene voetgangers werden afgeslacht onder het roepen van de kreet: "Dood aan de mutanten." De stem vertelde om dat een experimentele fase werd ingezet bij onze aankomst in het ziekenhuis; wegens de ernst van de zaak. Onder de hoede van Plant Genetic Systems werd ons B12 - gedestilleerd uit gemanipuleerde granaatappels - toegediend. Doorheen gans het ziekenhuis hoorde je toen enkele stemmen: "Nee, nee,..."

De Gewapende Vleugel van het Verzet.

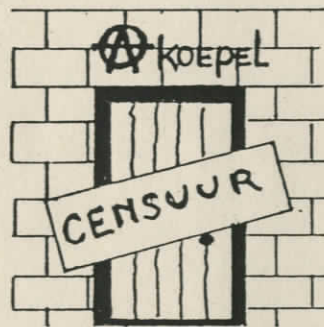

REDAKTIEKOMMENTAAR OP LEZERSBRIEVEN

De redactie, noch de A-koepel is verantwoordelijk voor de inhoud van ingezonden bijdragen. Wij staan ook niet per se achter de inhoud van die stukken. Wij zullen in de toekomst wel weigeren artikels te publiceren die aan volgende beschrijving beantwoorden:

- stukken met als doel de vuile was buiten hangen en aldus irrelevant voor buitenstaanders.
- stukken met als doel persoonlijke conflicten uit te vechten.
- ronduit beledigende artikels (lees niet provocerende)

Het spreekt vanzelf dat wij niet de konstruktieve kritische artikels beogen met deze opmerking, wel hetgeen nu volgt (toch gepubliceerd op sterk aandringen van de autrice).

VERTEDERDE BEDENKINGEN BIJ DE A-KOEPSEL

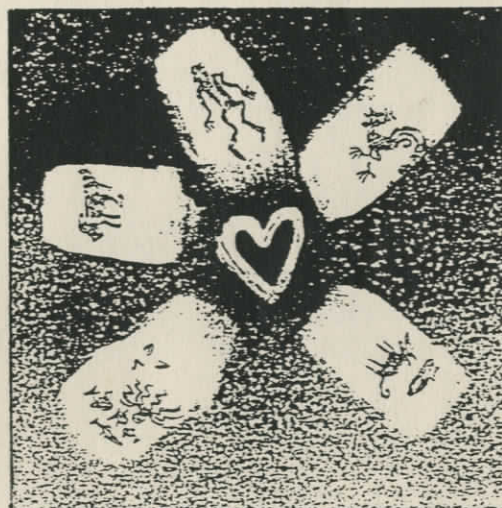
1. Hoe anarchistisch moet een anarchiste nou zijn ?

In de koepeltekst vond ik een leuk lijstje van basisvoorwaarden ivm met het al dan niet anarchistisch zijn van individuen en groepen. Een indrukwekkende lijst verwerpingen en verzuchtingen volgen elkaar op; al dan niet uitgelegd. De meest aantrekkelijke is voor mij die antidiskriminatoire eis. Jong of oud, vrouw of man, pot, flikker, hetero, bi,..., zwart, wit, geel of oranje, mens of mens, je hoort erbij en mag delen van de taart ! In een verre voetnoot staat nog iets vermeld over 'niet-menselijke dieren'. Het is toch vreemd, is het niet, dat miljoenen individuen verdrongen zijn naar een notenapparaat. Blijkbaar kan ik als anarchiste zonder problemen één maal per maand een varkentje pijnloos (of toch zo pijnloos mogelijk) de wereld uit helpen zonder op de anarchistische brandstapel van onnoemelijk veel sigaretten terecht te komen. Terwijl een seksistische bedenking voldoende is voor 3 maanden afwaskorvee, is de voorzichtige moord van een lief hondje (och- arme) nauwelijks één maand korvee waard. En in het stuk van het 'Krakend Gewricht' lees ik zelfs dat ik als anarchiste niet dogmatisch mag zijn in mijn respekteren van andere levensvormen en gewoontes. Dus probeer ik op niet-dogmatische wijze mijn worteltjes, bloemkooltjes en radijsjes op te peuzelen; een heel zenuwslopende activiteit die heel achtervolgingswaan- stimulerend is (ben ik nu dogmatisch of niet ?) Uit angst om andere mensen te konfronteren met hun moordgewoontes eet ik nu zelfs in mijn kelder zonder kaarsje alles snel snel op. Wie weet verstoort ik nu die muisjes in hun dagelijkse

feestjes. En het wordt heel moeilijk als ik bij het KG lees dat ik als dierenbevrijdster waarschijnlijk minder oog heb voor de uitbuiting van mensen. Angst overvalt me voor deze brandstapelsigaretzonde. Hoe kan ik nu mensen uit-

buiten en tegelijk dieren bevrijden ? Mensen zijn voor zover ik weet een diersoort onder de vele. Iemand die mensen uitbuit (aktief-gewild/passief-ongewild) kan toch geen dierenbevrijderster zijn ? Hoe kan ik nu zeggen dat ik mensen wil bevrijden, wanneer ik tegelijk potten het water induw ? Vreemde hersenspinsels. En dan nog die bewering dat het geen zin heeft om produkten van dieren (niet-menselijke, bedoelen ze waarschijnlijk) totaal te boycotten, terwijl je nog produkten gebruikt die geproduceerd zijn op mensuitbuitende wijze. Ik weet ondertussen wel dat het heel moeilijk is om de ontzettend bewuste konsumente te zijn, maar ik vind het wel belangrijk of een produkt nu gemaakt is van individuen die ervoor gedood worden (vroeg of laat) of door individuen die weliswaar af en toe vermoord worden als ze te kritisch worden, maar over het algemeen uitgebuit worden door lage lonen, slechte woonwerk-omstandigheden en onmondigheidsbestendiging. Ik weet wel ondertussen dat anarchisten niet houden van hiërarchieën

en dergelijke, maar ik vraag me toch af of het niet zinvol blijft om een verschil te maken tussen een afstompend leven en willekeurig vermoord worden. Waarom vinden we het anders hatelijk dat vrouwen als seksvlees verhandeld worden en niet dat vrouwen bewust kiezen voor koopsekstoestanden ? Totale boycot van dierlijke produkten (vlees, vis, kaas, melk, eieren, honig, leder, bont, wol,...) is een minimeis net zoals weigeren van dwangseks of kinderhandel een minimeis is. Tenslotte nog dit: kaas wordt gemaakt van melk (koemelk !) en stremsel (kalfmaagsap meestal). Na 5 jaar verdwijnt een kapot gebaarde koe in het slachthuis en wordt vermalen tot vlees, ook in de 'zachte' biosektor. Het kalfje dat geboren wordt elk jaar (om

zowel melk-'produktie' als rendement te verhogen) wordt ofwel dadelijk vermoord (voor die maagsappen !), ofwel na een tijdje kalfsbestaan, ofwel na gediend te hebben als melk- of spermaleverancier. In elk geval komt die koe en haar kalfjes er veel slechter uit dan een gemiddelde Ford-arbeiderster. Koe noch kalf krijgen een kans om elkaar te kennen en een 'autonoom (!)' bestaan te ontwikkelen. Een Ford-arbeiderster komt na het werk thuis bij eventuele partnersters en doet samen nog iets gezelligs of ontspannends. Een Ford-arbeiderster is nog steeds geen concentratiekamparbeiderster ! Wie had het over hypokrisie ? En ga nu niet zeggen dat ik voor Ford en dergelijke rottoestanden ben, ik nuanceer alleen maar. En lees ik niet een beetje verderop de ontzettend dwingerige, en ik zou zelfs durven beweren dogmatistische (!), stelling dat het KG geen 'fascistisch-racistisch gedrag' dulden in onze directe omgeving. Een ontzettend intolerante en alles-behalve diversiteitstimulerende houding...! Nou, dit waren mijn bedenkingen ivm de diskriminatoire stellingen.

2 Hoe rokerig moet een anarchiste zijn ?
Lichtjes, zozo of totaal ?

De diverse en ontzettend boeiende en verrijken-
kende avonden binnen de A-koepelgroepen hebben me keer na keer geconfronteerd met mijn tweede intolerantie. Niet alleen heb ik moeite met het vermoorden van andere individuen omwille van hun anders-zijn, maar heb ik ook moeite (wat kortzichtig van mij !) met de dwingerige rooksfeer in bijeenkomsten. Niet alleen willen andere individuen af en toe een rokertje verbranden en inhaleren, maar ze staan er ook op dat ik telkens met hen meerook en meestik. Alhoewel deze verbazende gastvrijheid en gulheid me keer na keer heeft vertederd, heb ik me al verschillende keren afgevraagd of mijn zucht naar rokertjesvrije lucht nu echt zo abnormaal en dwingend is. Wanneer ik buitenwandel in stad wordt ik verstoord door de fabrieks-, autostank en ik doe dan ook mijn best om me te verzetten tegen deze rottoestanden. Meestal in het gezelschap van andere anarchistes. Hoe vreemd is het dan niet vast te stellen dat, eenmaal we samen gezellig een fruitsapje leegslurpen, diezelfde mensen een rokertje opsteken en me zo opnieuw ertoe dwingen om stank te inhaleren, die naar men zegt heel ongezond is en de kans op persoonlijke

levensvreugde danig doet inkrimpen. Waarom enerzijds aktievoeren tegen levensbedroevende stank, en anderzijds zelf levensbedroevende stank produceren ? Vreemde hersenspinsels. Maar het vreemdste is dan nog dat deze rokersters op ongeveer dezelfde manier reageren op kritische suggesties als die stomme autorijdersters tijdens blokkades van het (moordend !) verkeer: 'we hebben het recht op roken. Je mag onze vrijheid (mijn auto, mijn vrijheid; mijn rokertje, mijn vrijheid) niet afnemen. Wie ben jij dat je me stoort in mijn levensstijl ? Ga liever werken aan de revolutie, maar niet hier !' Mijn hersenen kunnen er niet langer bij, mijn ogen prikkelen en mijn kleren en haren stinken dagen erna naar hun rokertjes. Hoe kan ik nog meer duidelijk maken dat roken niet vrijblijvend elk-hun-zin is, maar de sfeer van ons allen dwingend beïnvloeden is ? Blijkbaar moet een anarchiste vele -ismes steunen, maar is het niet-dwingen van je mede-anarchistes geen noodzaak. Konkreet ? Ga buiten roken !

En tenslotte een tedere bedenking ivm zelfstandigheid; de meeste rokersters in het Gentse die anarchistisch zijn, hebben het verdomd moeilijk om één dag niet te roken. Een raad aan de staat: doe alle tabak verdwijnen, schep revolutie ! Doe alle tabak in prijs dalen, schep rust en orde ! Welke revolutie is een revolutie buiten individuele gewoontes om ?
Fight the system ? Have a smoke !

Blij, veganistisch en rookvrij, Lea

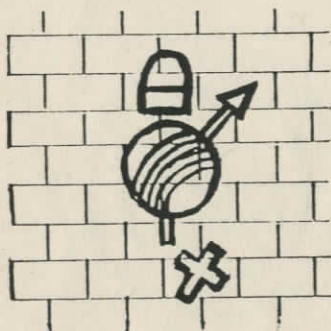
LEZERSBRIEF N.A.V.

ARTIKEL ANDROGEKO

MAART '93

1. Alhoewel ik af en toe iets heb begrepen van het artikel, zou ik de schrijver willen verzoeken om een duidelijker stellingname te formuleren betreffende de sexismen-diskussie. Enkele heldere stellingen zouden verhelderend kunnen werken...

Wat begrijpt AndrogEko onder 'diskriminatie op basis van sekse' ? Staat 'patriarchistisch' voor patriarchaal, of bedoelt hij meer ? Wat is precies 'vrouwenonderdrukking' en waarin onderscheidt het zich van 'sexisme' ... ?

2. Eigenlijk heb ik dezelfde problemen met het stukje over milieudestruktie. Waar wil hij naar toe ? Welk begrip stelt hij als alternatief ? Wat begrijpt hij onder 'natuur' ?

Indien ik iets begrepen heb, dan bedoelt AndrogEko dat Milieu wijst op hetgeen de mensen omringt, dus bomen, andere dieren, planten, rivieren, de atmosfeer, de ozonlaag,... Maar wat is dan de betekenis van hetvolgende: 'voor milieukonstruktief bezig willen zijn, waarmee de dominantie op de natuurlijke wereld dus blijft bestaan' ? Bedoelt hij dan de ideologische dominantie, dus het denken ? Alhoewel een scheiding mens-milieu inderdaad betwistbaar is en aanleiding kan geven tot dominantie, hoeft dit helemaal niet zo te zijn. Het feit dat ik me beschouw als een individu en de anderen als de 'anderen' betekent helemaal niet dat ik ze ga uitbuiten,

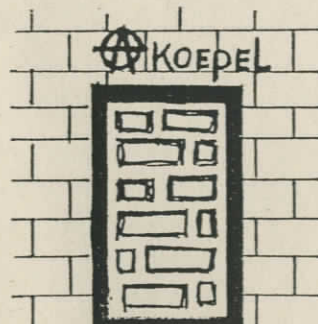
domineren. Inhoudelijk kan een dergelijke scheiding betwist worden, maar dit moet volgens mij met andere argumenten dan aangebracht door AndrogEko. En tenslotte: wat betekenen de woorden reformistisch/revolutionair in deze kontekst ? Wanneer is iets een reformistisch gebeuren ?

Lea.

VERBREIDING??

Een korte maar verontwaardigde reactie op de inleidingsteksten van de anti-faschistische struktuur. Ik citeer : "wat betreft verbreding : het is van wezenlijk belang er meer mensen bij te betrekken , ook als die misschien niet helemaal goedgekeurd radikaal links zijn. Vrijwel niemans heeft er enig idee van wat er op ons afkomt. Alle hulp is gewoon nodig in de strijd tegen het fascisme !".

Hierbij steiger ik, ik heb helemaal geen zin me al dan niet te laten goedkeuren. Dit stukje lijkt me te getuigen van een fascho-achtige ingesteldheid. Voelen jullie je echt zo superieur dat jullie gaan bepalen wat "zuiver" radikaal links is en wat daar een beetje van afwijkt ? Verbreding zal er zeker niet komen door zo'n dingen te schrijven, jullie stoten mensen gewoon af op zo een manier. Misschien zou het niet eens nodig zijn te spreken over verbreding indien jullie niet zo'n elitaire ingesteldheid zouden hebben, misschien zou de kring van mensen dan wel vanzelf ruimer zijn. Het gaat mijn inziens niet op te pretenderen dat jullie de waarheid in pacht hebben en vanuit die comfortabele zetel anderen die minder radikaal denken of leven te veroorde-

len. Indien jullie mij behandelen als een buitenstaander, zal ik niet vlug geneigd zijn nog terug te komen. Ik wil aanvaard worden zoals ik ben, wat niet inhoudt dat er geen kritiek zou mogen gegeven worden op mij, maar gewoon dat jullie proberen open te staan voor andere denk/levenshoudingen. Misschien kunnen jullie ook wel iets leren van mij?

Met dit stukje geven jullie ook de indruk dat anderen er slechts bijgesleurd worden uit pure noodzaak, omdat het gevaar zo groot is geworden dat het niet meer anders kan. "Alle hulp is gewoon nodig in de strijd tegen het fascisme!" Ik vind dit een heel laatdunkende opmerking. Ik krijg het gevoel dat ik gereduceerd wordt tot een hulpstukje in de strijd, dat ik er ten einde raad dan toch maar bijgehaald wordt.

het is niet de eerste keer dat die houding me stoort.

Wat denken jullie ervan?

Grietjes

WILLEN WIJ VERBREIDING OF NIET?

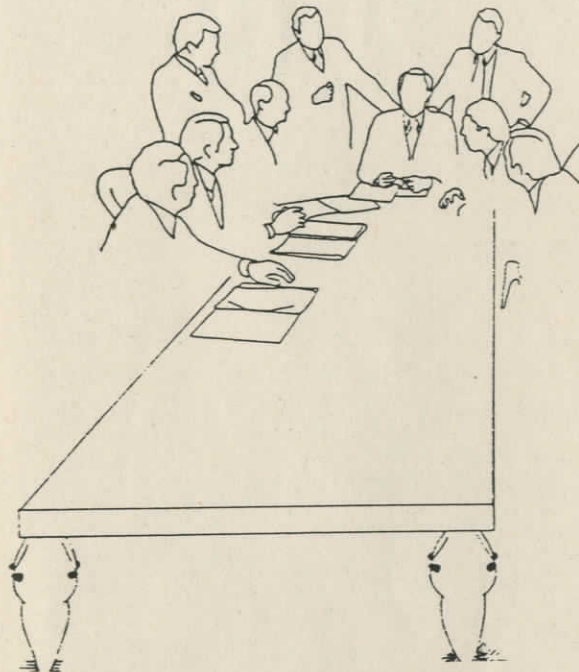
ak

Alle reden van der Krise der Linken.

De A-koepel stelt zich niet tot doel (zie koepeltekst) met zelfingenomenheid te navelstaren op de eigen beperkte prestaties. De A-koepel is ook geen kleine actiegroep die in besloten kring af en toe eens uitpakt met een opvallende actie. Nee, volgens mij wil de A-koepel een brede, maar blijvend-anarchistische koepel en steungroep zijn voor de afzonderlijke kernen die de koepel uitmaken. Dit is een orgaan dat tussen deze groepjes kommunikatie en samenwerking mogelijk maakt. De A-koepel is de tussenschakel als het ware tussen de groep (krakers, actiegroep, infotheek,...) en hun doelgroep, of tussen de groep en hun belagers

(politie, extreem-rechts, ...).

Wie deze twee functies (steun en wisselwerking) ook belangrijk acht, zal het ongetwijfeld met me eens zijn dat hiervoor verbreding noodzakelijk is. Verbreding is in dit geval het aantrekken van mensen en vrouwen in het bijzonder (gezien het té sterke mannelijke overwicht in de groepen) naar de werking van de koepel

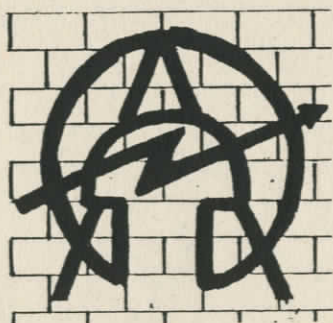
toe. Als zoiets de eerste 5 maanden na de oprichting van zo'n organisatie niet lukt, ondanks de ontelbare pogingen, moet men volgens mij vragen stellen rond de oorzaken van dit euvel. Met andere woorden: waarom is de Gentse Anarchistische Koepel voor veel mensen die wel iets zien in een anarchistisch (actie-) engagement niet aantrekkelijk?

Met het gevaar er vierkant naast te zitten, toch een poging tot een persoonlijke analyse.

Misschien...

1. vinden veel mensen dat er teveel wordt vergaderd en te weinig wordt gedaan.
2. vinden nieuwe mensen de drempel om toe te treden tot een relatief gesloten en hyper-radikale groep van overwegend mannen te hoog.
3. vinden nogal wat mensen dat er weinig variatie en spitsvondigheid te vinden is in de openlijke acties van de koepel: er wordt of naar de

Slinkemolenstraat gegaan voor een info-avond of

in blok gelopen op een anti-fascistische demo van één of andere rooie organisatie. (met alle respect voor de andere initiatieven die weliswaar minder opvallen)

4. vinden enkele mensen dat de leden van de A-koepel er een aantal onhebbelijke gewoonten op na houden: te laat beginnen met alles wat ze doen of weinig sekuur omspringen met de verwachtingen van eventuele nieuwkomers.

Uiteraard moeten deze verwachtingen (van mijzelf en naar ik aanneem van nog meer mensen) door de individuele groepen van de koepel ingevuld worden, niet door de koepel zelf, maar vermits de vertegenwoordigers in de koepel ook zeer actief zijn in de werkingen van de groepjes, mag ik mij tot de koepel wenden.

De bovenstaande 4 puntjes zijn niet evenredig in nivo. Wat de aard van de activiteiten en de nare gewoonten van de A-koepel betreft, denk ik dat we in staat moeten zijn om de 'vorm' van onze initiatieven wat aantrekkelijker te maken. Noodzakelijk zijn in dit verband goed afgewerkte en verzorgde, maar ook gevarieerde activiteiten (zoals video's/films met inleiding en debatjes, info-avonden rond toegankelijke thema's met programma en sprekersters, eigen akties met perswerking, pamfletten, voorbereiding, aktuele en dokumentatieve info via een kwatiteitsvolle Nieuwsbrief of een goed funktionerende info-theek.

De kritiek op de schijnbaar hoge drempel tot de koepel is fundamenteel. Men kan zich de vraag stellen of een groep met soms dualistische visies rond werkwijzen (te soft of OK), rond mensen (fasco's of OK) en meer bepaald hun tegenstrevers (allemaal fasco's) überhaupt nog toegankelijk is voor nieuwelingen/buitenstaandersters. Volgens mij is er nood aan een meer

open opstelling, desnoods een herbronning, rond verschillende vnl. strategische problemen. Hiervoor moet niet de koepeltekst (Oe Nieuwsbrief) herzien worden, die is OK, maar waarschijnlijk wel de diskussie rond reformisme geopend worden. Is het bijvoorbeeld reformistisch om op een anarchistische manier met bestaande groepen in diskussie te gaan in plaats van er zich van te distantieren? Is het reformistisch om het 'molotov-koktail'-

ALTGLAS SINNVOLL VERWENDEN

★ Gegen Nazis, Bullen & Kapital! ★

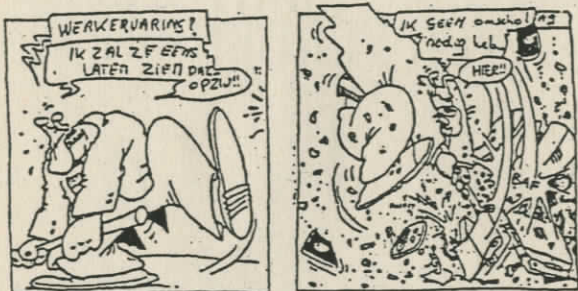
imago te ruilen voor een meer toegankelijke houding, waardoor onze geloofwaardigheid in bredere kringen blijft bestaan. Het is nu een kwestie van reeds anarchistisch denkende mensen zo aan te spreken dat ze ook tot daden komen. Nu worden die mensen af en toe eens met de rug tegen de muur geduwd of te licht bevonden. En misschien is het meest belangrijk zich te wapenen tegen de eigen ontbinding die nu een beetje aan de gang is. Ik weet wel dat deze formuleringen neigen naar vereenvoudiging van de reële situatie maar ik hoop toch dat mensen er zich in kunnen vinden en zo op volgende A-koepelvergaderingen bereid zullen zijn mee te denken rond andere anarchistische activiteiten. Ik ben het eigenlijk beu om steeds op dezelfde gezichten te kijken.

K.

De Gelukkige Werkloze

ONREDELIJK SUBVERSIEF BLAADJE
VOOR VAGEBONDEN, MISDADIGERS,
ZUIPERS EN DEBIELE MOEDERS.

Ja! Het eerste nummer is uit, met spottende en opruiende artikels, prentjes en kollages over o.a. artikel 143, zelfvoorziening, het sprookje van de crisis, enz.... 18 blz. gezwans tegen staat, kapitaal en arbeid voor de onredelijke prijs van 25 fr. (daar hebt ge nog geen pint voor!). Laat iets van je horen...

ADRES : PB 244
9000 GENT

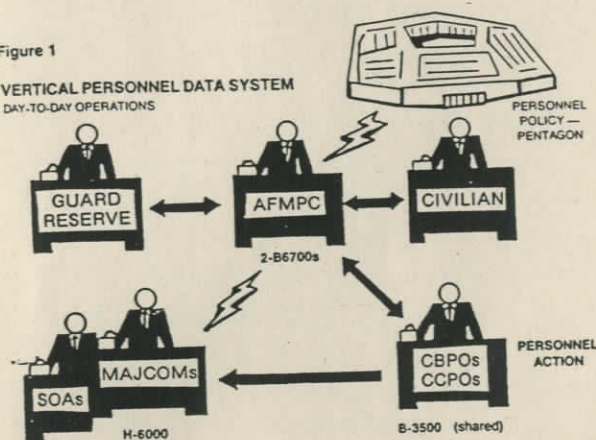

Knooppunt is een progressief elektronisch post-systeem in opbouw.

Sedert 26 december '92 mailen we... Wij zijn momenteel als point verbonden met het European CounterNet. Dit wil zeggen dat we al een MINIBBS vormen. Wij kunnen elektronische post opsturen en we halen alle dagen de European CounterNet Echo-mail op. De post die wij opsturen wordt doorgestuurd naar de andere punten van ECN in Den Haag en Amsterdam. Vandaaruit wordt deze dan doorgestuurd naar ECN-Italy, Padova en ECN-Germany, Mainz. We kunnen post krijgen van al deze punten.

Figure 1

VERTICAL PERSONNEL DATA SYSTEM
DAY-TO-DAY OPERATIONS

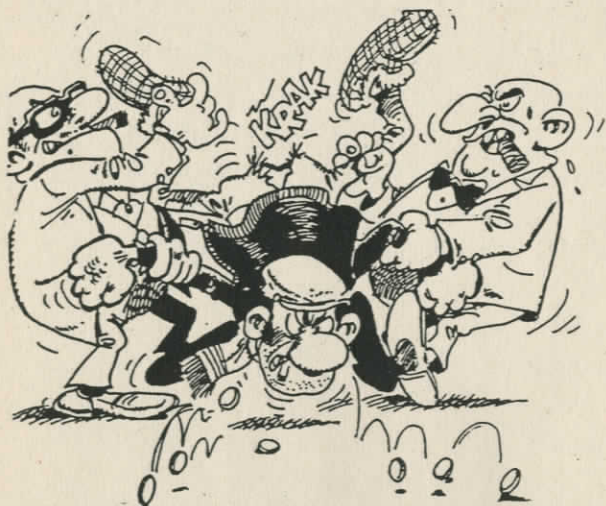
Sedert 30 januari '93 zijn we aangesloten op het UUCP-net.

We draaien nu ook proef binnen het UUCP-platform Internet. UUCP is het platform waarbinnen Green-Net en PeaceNet opereren. Bij hen zijn dagelijks massa's nieuws te verkrijgen uit alle punten van de wereld, van het ANC, PKK, de Filipijnen enz. We kunnen reeds E-mail versturen naar alle gebruikers van de Association for Progressive Communications.

We hebben nu reeds meer dan 200 bladzijden berichten binnen gekregen en er zelf een 20-tal verstuurd. We kunnen dit niet afdrukken. Als je het wil zien, kom dan eens langs in de Snoekstr. 52, te Gent. Vanaf maart openen we daar een info-shop die elke zaterdag van 10h tot 20h open zal zijn.

Via echomail wordt de discussie en samenwerking binnen het progressieve milieu terug opgang gebracht. En dit niet alleen op Vlaams of Belgisch niveau, maar Europees. Knooppunt gooit de grenzen open. Maar Knooppunt kan dit niet doen als het de steun en medewerking krijgt van het buitenparlementaire milieu.

Hoe kan je ons steunen en er zelf wat bij opsteken?

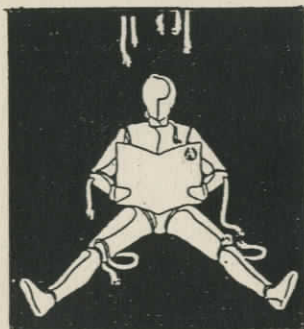
1. Schrijf in voor een cursusdag: introductie in Datacommunicatie: 200 bf.

Tijdens de cursus krijg je een overzicht van de mogelijkheden van datacommunicatie. We demonstren communicatiesoftware en tonen voorbeelden van een tweetal progressieve BBS-en. We laten zien hoe je kosten kan drukken en bewaken.

In deze inleidingsles tonen we de mogelijkheden van datacommunicatie, 'wat kan je ermee doen'. We gaan in op de vraag: 'wat heb je ervoor nodig?' Er is een simulatieprogramma beschikbaar. Er volgt een tweede reeks lessen waar we gaan leren hoe je ermee moet omgaan.

Voor de inleiding is geen enkele PC-ervaring vereist. Voor de cursus praktijk wordt een minimum aan toetsenbordervaring en kennis van de PC verondersteld. Alle cursussen gaan door hier in Gent in de infoshop van KnoopPunt, Snoekstr 52. Schrijf 200 bf over op onze rekening 001-2393360-58 met vermelding: Introductie Datacom. Bel ons voordien even 091/333 686.

2. Schrijf in voor 4 nr's van onze nieuwsbrief.

Vanaf februari geeft KnoopPunt een Nieuwsbrief uit. Eens we opgestart zijn zal deze regelmatig een overzicht van de beschikbare artikels bevat-

ten. De frequentie staat nog niet vast. Ook dit laten we over aan onze gebruikers. Als je de eerste 4 Nrs wil krijgen schrijf dan 150 bf over op onze rekening met vermelding Nieuwsbrief KnoopPunt.

3. Wordt steunend lid van KnoopPunt minimum 750 bf, maximum 5000 bf.

Steunende leden krijgen alvast een brochure over datacommunicatie gratis. Deze komt uit in april-mei (waarde ong. 200bf). Als ze dat willen kunnen ze ook een leuk computerspelletje krijgen dat simuleert de Rijkswachtcomputer te kraken. Verder krijgen zij natuurlijk gratis toegang tot het BBS van KnoopPunt in '93. Dit is een unieke kans. Storten op onze rekening met vermelding Steunend lid KnoopPunt.

4. En natuurlijk is elke steun welkom, hoe klein ook. Op aanvraag sturen we je onze beginselverklaring en folder.

KnoopPunt, Snoekstr 52, 9000 Gent, 091/333 686.

ECN-point 16:32/101 BBS +31 91 26 02 93 vanaf 1 mei 1993.

De leden van KnoopPunt, Marian Claeys, Patrick Cohen, Mark Leriche, An Poté en Daniël Verhoeven groeten Je.

1 mei 1993 KnoopPunt Andere Infohappening.

KnoopPunt organiseert in Gent in de Voruit, St-Pietersnieuwstr. 23 een Alternatieve Infohappening

Programma:

13u-19u: Infobeurs van Vlaamse en Nederlandse basisgroepen met animatie, muziek en actio-painting, video's, en real time dataconnections all over the world.

15U: Debat: 'Computerkraken?'

Vraagstelling:

-Hacken omwille van recht op informatie of schending van privacy ?

-Nieuwe technologieën ten dienste van 'haves' of van de 'haves not'.

Sprekers: Rop Gonggrijp (Hactik, Nl.), Gert Van Velzen (APS) en specialisten mediarecht en ethiek, gevraagd: Leo Apostel en Herschberg.

REVOLUTIONARY DEVICES TO CONTROL YOUR BRAIN

Muzikaal intermezzo.

17u: Debat: 'Basisgroepen in de media'.

Vraagstelling:

-drukken sensatiezucht en criminalisering van actiegroepen niet de reële problemen in onze maatschappij op de achtergrond.

-in hoeverre komen basisgroepen aan bod in de media, sommige hebben kanalen, andere niet.

Sprekers: moderator Paul Houben (N.V. De Wereld), journalisten: Walter De Jonge (De Morgen), Rudy Tollenaere (Het Nieuwsblad/De Gentenaar), Raf Willems (ex-Markant), basisgroepen, Kris Lesage, e.a.

21u: Film: Citizen Kane.

23u: Braziliaanse Fuif.

Eten en drank voorzien.

Inkom: 150 bf.

Enige verklaring bij de standpunten van KnoopPunt i.v.m. het debat over computerkraken en recht op informatie.

Post en telefonie zijn ontwikkeld door de overheid in de periode van het liberaal kapitalisme. Deze service is voor iedereen toegankelijk. Data-kommunikatie heeft zich ontwikkeld in de periode van het internationaal monopoliekapitaal, met zijn eigen transnationale structuren (eind jaren '60 en begin '70). Deze service is niet echt toegankelijk voor het grote publiek. Aangezien de wereldhandel zich voor 40 % binnen dezelfde monopolies afspeelt, heeft de datakommunikatie

zich in de eerste plaats ontwikkeld binnen die monopolies, ten hunnen dienste.

De ontwikkeling van datakommunikatie is bovendien een onderdeel van de ontwikkeling van de micro-elektronika. Sociaal economisch kwam ze als reddende engel voor de monopolies, die hun steeds groter en complexer wordende bureaucratieën niet meer de baas konden. De informatisering en automatisering moest menselijke organisaties met een laag-intern-tempo vervangen door (of aanvullen met) computers, om ze terug controleerbaar te maken van bovenuit. Op die manier heeft het bureaucratisch apparaat de werkers aan de basis de mogelijkheid ontnomen zich een beeld te vormen van wat zich boven hen afspeelde. Een wereldbeeld gefundeerd op ervaring werd daardoor de pas afgesneden.

Vanuit een bureaucratisch standpunt, wordt de micro-elektronika gebruikt om de menselijke kommunikatie te exploiteren. Een vervuiling van de cultuur en van de menselijke kommunikatie is daarvan het gevolg.

Ondertussen heeft de ontwikkeling van datakommunikatie en de andere informatietechnologieën, de media nog meer in de richting van schaalvergroting en concentratie gedreven. de controle door de monopolies is alleen toegenomen. Zij bepalende agenda. Progressieve onderzoekscentra, basisgroepen, actiegroepen, de derde wereld... laat staan de man in de straat komen praktisch niet meer aan de bak. Ze hebben geen spreekbuis meer.

In de marge van de ontwikkeling van micro-elektronika hebben zich 2 andere ontwikkelingen voorgedaan. Kleine computers o.a. Apple (r), werden ontwikkeld in een garage door progressieve, eerder anarchistisch ingestelde, studenten. Men noemde ze wiskids. Daardoor kwam dit gereedschap in het bereik van jan en alleman. Al gauw werden pogingen gedaan om deze kleine computers ook te gebruiken voor communicatie. Zo ontstond o.a. PeaceNet, in 1985. Dit Progressief netwerk werd

oorspronkelijk op een Apple-computer geïnstalleerd. Later verhuisde het naar een mini-computer. Ook FidoNet is op gelijkaardige manier ontstaan. Het is een netwerk dat opgebouwd is door en voor amateurs.

Daarnaast werd een "kreatieve, praktische en on-eerbiedige omgang met gekompliceerde techniek" mogelijk, zoals de computerkrakers hun activiteit noemden. Ondertussen is ook deze beweging gerijpt, en het zijn tenslotte o.a. de krakers die ervoor gezorgd hebben dat datacommunicatie nu ook bereikbaar wordt voor iedereen, zij het in afgeslankte vorm.

Men zou zich de vraag kunnen stellen of communicatie met behulp van machines niet kultuurvervuilend of communicatievervuilend is. Een vraag die we hier moeten stellen is: "Kan de datacommunicatie losgekoppeld worden van de bureaukratische sfeer waar ze is ontstaan?"

De communicatie met behulp van machines berust op afspraken die mensen over die machines gemaakt hebben. Taalproblemen tussen mensen, geïmplementeerd in machines zijn gewoon taalproblemen in het kwadraat.

Het grote verschil tussen datacommunicatie en andere tegepassingen van mikro-elektronika is dat het hier werkelijk gaat om uitwisseling. Radio, televisie, databanken... installeren het eenrichtingsverkeer. Datacommunicatie laat verkeer in beide richtingen toe. Het is gewoon een kanaal, naast telefoon en post. Het is een extra-kanaal met als eigenschap dat het zowel

privé-verkeer als open debat mogelijk maakt. Dit is een kwalitatief verschil met de andere elektronische kanalen. Er zijn enkele doorslaggevende argumenten voor het gebruik ervan. Er is eerst en vooral de internationalisering van de politiek. Vandaag heeft praktisch elke politieke gebeurtenis internationale implicaties. Een gevolg bijvoorbeeld van de Europese éénmaking is dat jongeren, belangengroepen en actiegroepen in toenemende mate belang hebben bij een netwerk voor alternatieve informatie-uitwisseling op Europees niveau.

Een tweede ontwikkeling is de voortdurende versnelling van de politiek. De informatie-uitwisseling binnen sociale bewegingen moet als reactie daarop ten dele ook sneller kunnen verlopen. In veel organisaties heeft bijvoorbeeld het gebruik van de fax een ongekennde vlucht genomen. In de derde plaats is er het verschijnsel van de ontideologisering of flexibilisering van de politiek. Er wordt steeds minder vanuit vaste ideologische blokken met vaste achterbannen op de maatschappelijke ontwikkelingen gereageerd. Koalities worden ad-hoc en per gebeurtenis gesloten. Traditionele alternatieve media zijn niet in staat deze grote flexibiliteit in hun produkt te weerspiegelen.

Last but not least is er de schokbestendigheid van het medium tegen rekuperatiepogingen van buitenuit. Een 15tal jaren geleden was menig progressief enthousiast over de vrije radio's die toen de kop opstaken hier ten lande. Al vlug werden deze echter ingepalmd door de reclamewereld en de traditionele politieke zuilen.

Als we de evolutie bekijken van de Association for Progressive Communications, die een steeds groter wordend aantal progressieve netwerken omvat, dan zien we dat het systeem verwonderlijk gaaf gebleven is. Het heeft zijn onafhankelijkheid bewaard terwijl het groeide. De reden ligt echter voor de hand: datacommunicatie kan voor 100 procent gemaakt worden door zijn gebruikers. Daarentegen is de inbreng die gebruikers hebben in de andere media eerder gering, het is eerder

een doekje voor het bloeden. Een netwerk als Usenet wordt volledig democratisch bestuurd de mensen die er deel vanuit maken. Er is geen hiërarchie aanwezig.

Datacommunicatie van basis naar basis kan de slagkracht van de buitenparlementaire beweging en de nieuwe sociale bewegingen alleen maar ten goede komen. Zoals de sociale bewegingen op het einde van vorige eeuw gebruik gemaakt hebben van de drukpers, kunnen ze vandaag de datacommunicatie ontdekken en leren gebruiken.

Basisgroepen in de media.

Er zijn in België heel wat groepen mensen bewust bezig (kijk bijvoorbeeld eens de adressenlijst aan de solidariteitsagenda na) met thema's als milieu, anti-racisme, derde en vierde wereld, mensenrechten... vanuit een eerlijke betrokkenheid bij hun directe of ruimere omgeving. Dit bezig zijn kan eerder theoretisch, in de vorm van studie en publikatie van teksten, of vormend dan wel praktisch gericht zijn. Vooral actiegerichte groepen, maar ook de anderen willen op bepaalde momenten een groter publiek bereiken. Akties n.a.v. flagrante schendingen van fundamentele rechten geven de meest konkrete aanleiding tot aandacht in de media. Maar zelfs akties moeten blijkbaar iets spektakulair hebben of tot botsingen leiden om serieuze pers te halen.

We stellen ons volgende vragen:

Wat verwachten basisgroepen van de media?

Zien de media het als hun taak om dergelijke informatie naar hun publiek over te brengen?

Kennen basisgroepen de juiste weg naar de media?

Moet je "vriendjes" hebben om een volwaardig artikel in de krant te krijgen of hoe wordt bepaald welke thema's aan bod komen?

Waar liggen de prioriteiten?

Wie krijgt een foto?

E.R.T.

De ERT is een zeer succesvolle lobbygroep die haar aandacht richt op de EC-commissie (= de beleidsmakers binnen de EG).

Met plannen zoals 12000 km nieuwe autosnelwegen door Europa, een onderwijs meer gericht op de industrie (memorandum on higher education), en een verregaande reorganisatie in de bedrijven (minder vaste jobs, levenslang omscholen, mobiliteit van de arbeiders, flexibele uren,...) wil de ERT op alle deelnivo's in de pap te brokken hebben.

Deze plannen werden tot nog toe zonder veel problemen overgenomen en dus mede gefinancierd door de EG. Deze plannen en dit lobbywerk doen meer dan zogenaamde democratische werkwijzen omzeilen; ze bedreigen ieder individu, iedere kleine gemeenschap in hun levenswijze, keuzen, enz...

Over de ERT en wat ze willen, over onze kritiek op hun projekten schreven we een brochure waarin je naast onze teksten bijdragen vindt uit binnen- en buitenlandse bladen. Onze 37 bladzijden korte brochure koop je op A-koepel-activiteiten voor 80 fr. of in de JNM en Oxfamwinkel voor 100 fr. Te bestellen bij JNM Winkel, Kortrijksepoortstraat 140, 9000 Gent.

The European Round Table (ERT) is a grouping of some 40 European industrial leaders.

Each has pledged his experience and expertise to the ERT with the aim of strengthening Europe's economy and improving its global competitiveness.

The ERT seeks to create the right environment for European industry to achieve economic growth and prosperity. It identifies and studies the key issues, and promotes wider awareness of Europe's most urgent problems.

Since its creation in 1983, the Round Table has contributed significantly to an improved dialogue between industry and government, at both a national and a European level.

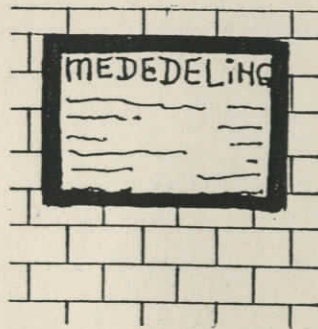
ERT List of Members

March 1992

Wisse DEKKER	Philips	Chairman
Karlheinz KASKE	Siemens	Vice-Chairman
Jérôme MONOD	Lyonnais des Eaux-Dumez	Vice-Chairman
Torvild AAKVAAG	Norsk Hydro	
Umberto AGNELLI	Fiat	
Américo AMORIM	Amorim Group	
Jean-Louis BEFFA	Saint-Gobain	
Vincent BOLLORÉ	Bolloré Technologies	
Yves BOEL	Sofina	
Nigel BROACKES	Trafalgar House	
Bertrand COLLOMB	Lafarge Coppée	
François CORNELIS	Petrolina	
Etienne DAVIGNON	Générale de Belgique	
Carlo DE BENEDETTI	Olivetti	
Fritz GERBER	Hoffmann-La Roche	
Pehr GYLLENHAMMAR	Volvo	
Wolfgang HILGER	Hoechst	
Robert HORTON	BP	
Daniel JANSSEN	Solvay	
Jak KAMHI	Profilo Group	
André LEYSEN	Gevaert	
Luis MAGAÑA	CEPSA	
Floris MALJERS	Unilever	
Helmut MAUCHER	Nestlé	
Hans MERKLE	Bosch	
Mærsk Mc-Kinney MØLLER	AP Møller	
Theodore PAPALEXOPOULOS	Titan Cement	
Antony PILKINGTON	Pilkington	
Edzard REUTER	Daimler-Benz	
Antoine RIBOUD	BSN	
Tony RYAN	GPA Group	
Stephan SCHMIDHEINY	Anova	
Robert SCHOLEY	British Steel	
Hugo SEKYRA	Austrian Industries	
Patrick SHEEHY	B.A.T Industries	
Poul SVANHOLM	Carlsberg	
Serge TCHURUK	Total	
Jan TIMMER	Philips	
Cándido VELAZQUEZ	Telefónica	
Jacopo VITTORELLI	Pirelli	
Simo VUORILEHTO	Nokia	
Lo Van WACHEM	Royal Dutch/Shell	

VOUS NAVEZ
RIEN COMPRIS

AGENDA

DO 1/4 Volxkeuke in "het Krakend Gewricht"

Slinkemolenstraat 33 Gent

20 u.

ZA 3/4 Infoavond in "het Krakend Gewricht"

Bezetting tegen Mercedes-testbaan:

ANATOPIA (met video/dia's/sprekerster)

Slinkemolenstraat 47 Gent

20 u.

MA 5/4 ATA/ALAK (Esperantocursus)

Slinkemolenstraat 33 Gent

14 u.

WO 7/4 Scholieren ontmoetings - activiteiten

middag

Slinkemolenstraat 47 Gent

14 u.

DO 8/4 Volxkeuke

ZA 10/4 Chaosavond

Slinkemolenstraat 47 Gent

20 u.

MA 12/4 ATA/ALAK

MA 12/4 A-Koepelvergadering

Clubzaal van de Vooruit

20 u.

WO 14/4 Scholieren ...-middag

DO 15/4 Volxkeuke

ZA 17/4 "de Grote Vertelavond"

verhalen over liefde, geweld en
revolutie

Slinkemolenstraat 47 Gent

20 u.

MA 19/4 ATA/ALAK

WO 21/4 Scholieren ...-middag

WO 21/4 "Wahrheit Macht Frei"

Videoavond georganiseerd door het

Anarchistisch Kollektief over fascisme
in Duitsland

St.-Pietersnieuwstraat 45 Gent (De Brug)

20 u. (stipt!)

DO 22/4 Volxkeuke

VR 23/4 deadline Nieuwsbrief

ZA 24/4 Aktiviteiten - ontmoetingsavond

Slinkemolenstraat 47 Gent

20 u.

(Let op de aankondigingen)

MA 26/4 ATA/ALAK

Ma 26/4 A-Koepelvergadering

WO 28/4 Scholieren ...-Middag

DO 29/4 Volxkeuke

DO 8 tot MA 12/4 Libertaire Tage

Ostern '93

met werkgroepen, demo, kunst, stands, konserten

Universität Frankfurt/Main

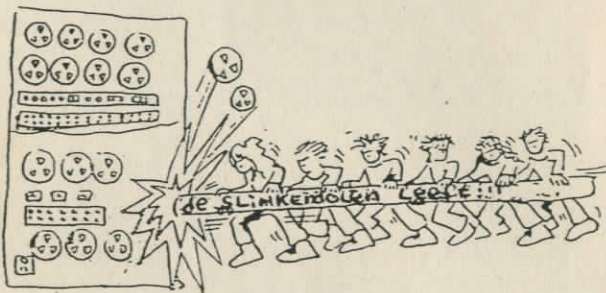
ZA 1/5 Infobeurs georganiseerd door KnoopPunt

Vooruit Gent

(zie elders in de nieuwsbrief voor meer info)

ZA 1/5 ANARCHISTISCHE STRIJD DAG

(Rellen in de Stad!)

VIVA
LA
REVOLUTION

Hoe ga je tewerk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, je werkt dus met TWEE briefomslagen.

-A-Koepel nieuwsbrief: P.B. 244, 9000 Gent (B).

-A-Koepel: idem.

-Anarchistisch Kollektief Gent: idem.

-Zwart en Rood: idem.

-Infotheek: idem.

-Konfrontatieleesgroep: P.B. 395, 9000 Gent (B).

-Basisgroepen: P.B. 244, ...

-Het Krakend Gewricht: P.B. 395, ...

of

Slinkemolenstraat 33-47

9000 Gent (B).

-ATAK/ALAK: P.B. 395, ...

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001-1879430-34, onder vermelding van 'nieuwsbrief'.

Wie stukken wil inzenden voor een volgende nieuwsbrief kan dit vóór 24 maart op het volgend adres: Postbus 244, 9000 Gent, België.

INFOTHEEK

Sinds ruim een dik jaar tijd zijn we in het Gentse hier bezig met het opstarten van een infotheek. Hierbij hopen we op termijn een positieve en actieve schakel te vormen binnen het netwerk van alternatieve Info/shops/theken binnen Europa. De infotheek is reeds toegankelijk voor mensen uit eigen kring en heeft ons reeds nuttige informatie gegeven om onze akties en activiteiten te ondersteunen. Om deze open te stellen voor een breder publiek -wat we ook zo vlug mogelijk willen - is echter heel wat meer geld nodig. Daarom ook dit rondschrijven. Voor geldelijke steun rekeningnummer: 001-2295745-25.

Ook zouden we willen vragen om ons zoveel mogelijk materiaal door te sturen (tijdschriften, brochures, ...) om zodoende de infotheek verder uit te breiden. Materiaal opsturen naar: P.B. 244, 9000 Gent, België.